

การประดับครุฑที่ปรางค์ในสมัยอยุธยา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สาขาวิชีศิลป์ โดย นางสาวบุญยนุช หวังดำรงทรัพย์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ

ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การประดับครุฑ์ปรางค์ในสมัยอยุธยา

โดย

นางสาวนุ่มยนุช หัวงดำรงทรัพย์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงขลาศิลปาริ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ

ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DECORATION OF GARUDA ON PRANG IN AYUTTHAYA ART

By

Punyanuch Wongdumrongsup

มหาวิทยาลัยศิลปากร สุโขทัย

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF ARTS

Department of Art History

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2009

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “การประดับครุฑ์ที่ปรางค์ในสมัยอยุธยา” เสนอโดย นางสาวปุณยนุช หวังคำรงทรัพย์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาคิตปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตั้งกุจ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ศาสตราจารย์ ดร.สันติ เล็กสุขุม

มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต สงวนลิขสิทธิ์

.....ประชานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย สายสิงห์)

...../...../.....

.....กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.สันติ เล็กสุขุม)

...../...../.....

50107311 : สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ

คำสำคัญ : การประดับครุฑ / ปรางค์สมัยอยุธยา

บุญนุช หวังคำรังทรัพย์ : การประดับครุฑที่ปรางค์ในสมัยอยุธยา. อาจารย์ที่ปรึกษา
การค้นคว้าอิสระ : ศ.ดร.สันติ เล็กสุขุม. 63 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อตรวจสอบหาสาเหตุของที่มาที่ไป และการปรับเปลี่ยน
รูปแบบของการประดับ จากครุฑยุคโบราณนากปัก มาเป็นประติมกรรมแบบลอยตัว และสาเหตุ
ของการหายไปของการประดับ โดยการค้นคว้าจากข้อมูล งานวิจัยต่างๆ และการสำรวจภาคสนาม
โบราณสถานในประเทศไทยและโบราณสถานในประเทศกัมพูชา ซึ่งยังไม่มีผู้ใดศึกษาไว้ และนำ
ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป

เนื้อหาของการวิจัย แบ่งเป็น 4 บทย่อย ประกอบด้วยบทที่ 1 (บทนำ) กล่าวถึงความ
เป็นมาและความสำคัญของปัญหา บทที่ 2 กล่าวถึงที่มาของงานประดับครุฑยุคโบราณ บทที่ 3
กล่าวถึงการปรับเปลี่ยนในด้านของการประดับ และด้านรูปแบบของครุฑยุคในดินแดนไทย
โดยเริ่มจากด้านแบบของการประดับ ที่มีอยู่ในศิลปะของเมืองต่างๆ กับงานที่พบในศิลปะไทย
บทที่ 4 บทสรุป

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบงานประดับครุฑยุคโบราณนากปัก ปรางค์วัดนคร โกรกษา เชื่อว่าได้ต้นแบบ
มาจากงานประดับครุฑยุคโบราณนากปักของปราสาทขอม

2. การปรับเปลี่ยนงานประดับบนนากปัก มาเป็นประติมกรรมปูนปั้นแบบนูนสูง
อย่างที่พบบนปรางค์ในสมัยอยุธยาตอนต้น สาเหตุหนึ่งเกิดจากการปรับเปลี่ยนรูปทรงของชั้นหลังคาก

3. สาเหตุของการหายไปของงานประดับครุฑยุคโบราณ บนปรางค์ประชาน สมัยอยุธยา
ยุคกลาง-ปลาย เกิดจากโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม ตั้งแต่ตัวเรือนชาตุ จนถึงชั้นหลังคาก ซึ่งพื้นที่
ไม่อื้ออำนวยในการประดับอีกต่อไป

4. ใน การประดับครุฑยุคโบราณปรางค์ เชื่อว่าพื้นที่มีส่วนสำคัญ ที่ก่อให้เกิดการ
ประดับ เพราะจากการศึกษาปรางค์ขนาดเล็กในสมัยอยุธยาตอนปลาย ยังคงพบงานประดับครุฑ
บนชั้นเอวคาดของปรางค์

50107311 : MAJOR : ART HISTORY

KEY WORDS : DECORATION OF GARUDA / PRANG IN AYUTTHAYA

PUNYANUCH WONGDUMRONGSUP : THE DECORATION OF GARUDA ON PRANG IN AYUTTHAYA ART. INDEPENDENT STUDY ADVISOR : PROF. SANTI LEKSUKHUM, Ph.D. 63 pp.

The main objective of this research is to search for the origin and change of the decoration of from Garuda clasping Naga serpent on antefix style to a high relief sculpture style and the reasons of disappearance of decoration by researching from some information, research and field surveys of Siamese and Khmer historic site where there is that no one studies before. And then we take all data to do an analysis.

The contents of the research are divided to four units viz unit 1(Preface)which is about a background and a significance of the problem, unit 2 which is about the origin of Garuda clasping Naga serpent decoration, unit 3 which is about changes of the decoration and the styles of Garuda clasping Naga serpent in Thailand beginning with an original decoration which can be found in Khmer arts comparing with Siamese arts and unit 4 which is a conclusion.

The results are found that..

1. It is believed that the decoration of Garuda clasping Naga serpent on antefix of Prang Wat Nakhon Gosa has an original style from the decoration of Garuda clasping Naga serpent on antefix of Khmer prasat.

2. One reason of a change from the decoration of Garuda clasping Naga serpent on antefix to which can be found in Prang in the early Ayutthaya period is that because a shape of roof is changed.

3. The reason of disappearance of the decoration of Garuda clasping Naga serpent on main prang in the middle to the end age of Ayutthaya period is that because a structure of architecture – from the body to its superstructure, is not appropriate for creating.

4. It is believed that area has some significances for the decoration of Garuda clasping Naga serpent on prang because from the studies of some small Prangs in the end age of Ayutthaya period, still are found the decoration of Garuda on the concave shape of Prang's basement

which shows that shapes of the Prang is mainly important. So it can be concluded that shape of the Prang has an effect on areas for decorating and on sculptures to decorate the decoration of Garuda clasping Naga serpent which is a symbol of ancient belief.

Department of Art History Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2009

Student's signature

Independent Study Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มาจากปัจจัยหลายประการ แรกสุดขอ
กราบขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สันติ เล็กสุขุม ที่เป็นที่ปรึกษาให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ซึ่งท่าน^{ได้สอนให้รู้จักวิธีคิด และคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ที่สามารถนำไปปรับใช้ กับ}
ทุกๆเรื่อง ในการดำเนินชีพ และประกอบการงาน

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวรวเทพ ที่ให้ทุนสนับสนุนลูกนักสำเร็จการศึกษา และ^{คุณแม่สิริภูมิ สิริมนต์พันธ์ ที่เคยอื้อเพื่อในทุกๆ ด้าน}

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ ที่ให้ความรู้แนวทางในการศึกษา ซึ่งถ้าไม่มีความรู้พื้นฐานต่างๆ การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ก็ไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้เลย

ขอกราบขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย สายสิงห์ ซึ่งเคยให้คำแนะนำด้านเอกสารในการค้นคว้าวิจัย เกี่ยวกับปรางค์ในสมัยอยุธยาตอนปลาย

ขอกราบขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชร ติงสัญชลี ซึ่งเป็นผู้ชุดประกายความหวังให้เห็นถึงที่มาที่ไปของการประดับซึ่งมีต้นเคลือบอยู่ในศิลปะของ

ขอกราบขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์รุ่งโภวัน ธรรมจุ่งเรือง ที่จัดทัศนะศึกษา^{ไปประเทศกัมพูชา ซึ่งได้ทั้งความรู้และการอำนวยสะดวกในการสำรวจภาคสนาม}

ขอขอบคุณ คุณราศี บุรุษรัตนพันธุ์ ที่ช่วยแนะนำหนังสือและแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์ในการค้นคว้าวิจัย

ขอขอบคุณ คุณพรพิทย์พา ทองทา ที่อยู่ให้ความช่วยเหลือและเคยเป็นกำลังใจ^{และขอขอบคุณทุกท่านที่มิอาจเอียนาม ณ ที่นี่ ที่ช่วยเหลือทำให้การศึกษาและการทำสารนิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี}

อนึ่ง ความรู้ที่เข้ามาได้รับนี้ จะอนันนำไปปรับใช้ พิจารณาประกอบกิจกรรมงาน เพื่อพัฒนาตนเอง และก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
กิตติกรรมประกาศ.....	๓
สารบัญภาพ	๔
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	1
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
ข้อเสนอแนะในการศึกษา.....	2
แหล่งข้อมูลในการศึกษา.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2 ที่มาของงานประดับครุฑยุດนาค.....	4
ครุฑยุດนาคในศิลปะอินเดีย.....	4
ครุฑยุດนาคในศิลปะขอม	4
การประดับครุฑ งานประดับปรางค์ก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยา.....	7
ครุฑยุດนาค ที่ปรางค์สมัยอยุธยา	8
การประดับครุฑ ที่ปรางค์สมัยรัตนโกสินทร์	13
3 การปรับเปลี่ยนในด้านการประดับและด้านรูปแบบของครุฑยุດนาคในดินแดนไทย..	15
การปรับเปลี่ยนงานประดับครุฑยุດนาคจากปราสาทหอสมัยกรุงศรีอยุธยา.....	15
การปรับเปลี่ยนรูปแบบงานประดับจากลพบุรีสมัยกรุงศรีอยุธยา.....	16
การปรับเปลี่ยนรูปแบบงานประดับจากราชธานีเก่าสู่ราชธานีใหม่	28
4 สรุป	20
ภาพประกอบวิทยานิพนธ์.....	22

หน้า

บรรณานุกรม 61

ประวัติผู้วิจัย 63

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ครุฑยุคนาค ฐานพลับพลาพระราชวังหลวง ประเทศไทยกัมพูชา	22
2 ครุฑยุคนาค ที่ปราสาทตาพรหม ประเทศไทยกัมพูชา	23
3 ปราสาทเจ้าสายเทวดา ประเทศไทยกัมพูชา	24
4 ภาพตัดขยายครุฑยุคนาค บนปราสาทเจ้าสายเทวดา ประเทศไทยกัมพูชา	25
5 ภาพครุฑอยู่ในวิมานจำลอง ที่ปราสาทนครวัด ประเทศไทยกัมพูชา	26
6 ปราสาทหินพิมาย นครราชสีมา	27
7 ปราสาทสามยอด ลพบุรี	28
8 วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ลพบุรี	29
9 นาคปัก? วัดพระศรีรัตนมหาธาตุลพบุรี	30
10 ปรางค์หมายเลข 16 ค. วัดพระศรีรัตนมหาธาตุลพบุรี	31
11 ภาพถ่ายเก่า ปีกปรางค์ด้านซ้าย วัดพระศรีรัตนมหาธาตุลพบุรี	32
12 ภาพถ่ายเก่า ปรางค์หมายเลข 16 ค. วัดพระศรีรัตนมหาธาตุลพบุรี	33
13 ปรางค์วัดนครโภญา ลพบุรี	34
14 ภาพตัดขยาย ครุฑยุคนาคปรางค์วัดนครโภญา ลพบุรี	35
15 ปรางค์ประธานวัดพระราม พระนครศรีอยุธยา	36
16 ภาพตัดขยายครุฑยุคนาค บนปรางค์ประธานวัดพระราม พระนครศรีอยุธยา	37
17 ปรางค์ประธานวัดราชบูรณะ พระนครศรีอยุธยา	38
18 ภาพขยายครุฑยุคนาค บนชั้นเชิงบा�ตร ปรางค์วัดราชบูรณะ พระนครศรีอยุธยา	39
19 ปรางค์ประธานวัดเชิงท่า พระนครศรีอยุธยา	40
20 ภาพขยายลำตัวครุฑ บนปรางค์วัดเชิงท่า พระนครศรีอยุธยา	41
21 ปรางค์สองพื่นห้อง obaekosrakornburī ชัยนาท	42
22 ภาพขยายลำตัวครุฑบนชั้นรั้คประคองหนีอเรือนชาตุ ปรางค์สองพื่นห้อง obaekosrakornburī	43
23 ปรางค์วัดหน้าพระชาตุ	44
24 ครุฑยุคนาค ปรางค์วัดหน้าพระชาตุ สิงห์บุรี	45
25 ปรางค์วัดพระศรีรัตนมหาธาตุสุพรรณบุรี	46

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ภาคที่	หน้า
26 ร่องรอยขาครุฑ และเศียรนาค บริเวณชั้นเชิงบานต ปรางค์วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ สุพรรณบุรี	47
27 ปรางค์วัดสระบัว เพชรบุรี.....	48
28 ภาพขยายครุฑ และยักษ์มารประดับ ปรางค์วัดสระบัว เพชรบุรี.....	49
29 เจดีย์ทรงปราสาทยอด วัดโพง พระนครศรีอยุธยา	50
30 เจดีย์ทรงปราสาทยอด ประจำมุตตะวันออกเฉียงใต้ วัดพระราม พระนครศรีอยุธยา..	51
31 ปรางค์วัดพระยาพระคลัง ภาพลายเส้น ในจดหมายเหตุแกมป์เฟอร์	52
32 ปรางค์ประธานวัดเจษฎ์เทพบำราุง พระนครศรีอยุธยา.....	53
33 ปรางค์ประธานวัดไชยวัฒนาราม พระนครศรีอยุธยา.....	54
34 วัดบรมพุทธาราม	55
35 ปรางค์ วัดระฆังโถสิตารามฯ ชนบุรี	56
36 ภาพตัดขยายครุฑด้านคนชั้นรัศบประคดเหนือเรือนชาตุ.....	57
37 พระมหาธาตุทรงปรางค์ วัดพระเจตุพนวิมลมังคลาราม กรุงเทพฯ	58
38 ภาพตัดขยายทวารในกระนำและ แก้วแถวยกษัตริย์แบบน้ำเชิงบานน่อเรือนชาตุ	59
39 เจดีย์ทรงปรางค์ หนึ่งในอัญญาภานฑ์เจดีย์ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรุงเทพฯ	60

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประดับชั้นครุฑ์ที่ปรางค์ เป็นงานประดับระยะแรกเริ่มที่เห็นได้ชัดในศิลปะสมัยอยุธยาตอนต้น โดยปรากฏบนปรางค์ประธานวัดราชบูรณะ ปรางค์ประธานวัดพระรามจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และปรางค์วัดนครโภญา ลพบุรี

ปรางค์วัดนครโภญา ลพบุรี พบงานประดับครุฑยุคโบราณภาคปัก นาคปักที่พับแตกต่างจากในศิลปะขอม นาคปักโดยมาก มักนิยมทำนาคหลายเศียร ล้อมกรอบที่มีรูปทรงคล้ายใบไม้ รายละเอียดที่แตกต่างนี้ถูกสันนิษฐานเบื้องต้นว่า เป็นการประดับบนสถาปัตยกรรมไทย

งานประดับจึงถูกปรับเปลี่ยนตามรสนิยมของช่างไทย แต่เมื่อทำการศึกษา จึงพบว่า นาคปักกรุปครุฑยุคโบราณ มีการประดับมาแล้วในศิลปะขอม ที่ปราสาทเจ้าสายเทวดา

งานประดับครุฑยุคโบราณภาคปัก ปรางค์วัดนครโภญา และจากหลักฐานที่พบริบูรณ์ ประดับ เชื่อว่าเป็นอิทธิพลที่ส่งต่อไปยังการประดับ ชั้นเชิงบा�ตรครุฑแบบ ปรางค์ประธานวัดราชบูรณะ ปรางค์ประธานวัดพระราม เป็นต้น เพียงแต่การประดับครุฑที่ปรางค์ วัดนครโภญา เป็นงานประดับบนนาคปัก ซึ่งยังคงรักษาไว้เป็นแบบของอยุธยา แต่ครุฑที่ประดับที่ปรางค์วัดราชบูรณะ เป็นการปั้นติดโลยกับริเวณมุมส่วนเรือนชั้นช่อนด้านล่างสุด เนื่องจากส่วนที่เรียกว่ากลีบบูนในสมัยตอนต้นนั้นมีขนาดเล็ก แต่บริเวณการประดับครุฑนั้นอยู่ตำแหน่งใกล้เคียงกัน โดยสาเหตุของการเปลี่ยนแปลง รูปแบบงานประดับนี้ เชื่อว่าเกิดจากการปรับเปลี่ยน ของตัวเรือนชาตุและชั้นหลังคaproangค์

ในสารนิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งเน้นศึกษาพัฒนาการของการประดับชั้นครุฑที่ปรางค์ในสมัยอยุธยา โดยสืบย้อนไปยังแหล่งศิลปกรรมที่มา ในศิลปะขอม และแนวคิดเรื่องครุฑในศิลปะอินเดีย โดยสังเขป รวมถึงการหายไปของการประดับชั้นครุฑ

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

จากประเด็นดังกล่าว จึงนำมาใช้เป็นวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อให้เข้าใจถึงรูปแบบ งานประดับครุฑ บนสถาปัตยกรรมขอม มาเป็นงานประดับครุฑบนสถาปัตยกรรมไทย และการหายไปของงานประดับ

สมมติฐานของการศึกษา

การประดับครุฑที่ปรางค์วัดนคร โภญา น่าเชื่อว่ารับอิทธิพลมาจากการศิลปะขอม เช่น การประดับครุฑบนวิมานจำลอง ที่ปราสาทนครวัด

การประดับชั้นครุฑที่วัดนคร โภญาแห่งนี้ น่าจะเป็นศิลปกรรมด้านแบบ ที่ส่งให้กับการประดับในศิลปะอยุธยาตอนต้น เนื่องจากพบว่ามีการประดับชั้นครุฑบริเวณตำแหน่งใกล้เคียงกัน เพียงแต่รูปแบบงานนั้นต่างกัน โดยที่วัดนคร โภญา ครุฑอยู่ภายในภาคปัก แต่ที่ปรางค์วัดราชบูรณะ เป็นการปั้นครุฑแบบโลยกัว ประดับบริเวณชั้นรัดประค-CNNEORERONRAZU

อนึ่ง ไม่เพียงงานประดับที่เปลี่ยนไปเท่านั้น แต่เช่นเดียวกับรูปแบบ ลักษณะของอาคาร ยุคหลังได้เปลี่ยนไป จึงทำให้เกิดรูปแบบของงานประดับที่เปลี่ยนตาม

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาในหัวข้อนี้ เน้นเฉพาะการประดับครุฑบนปรางค์ในสมัยอยุธยา ซึ่งอาจจะกล่าวถึงที่มาที่ไป จากศิลปกรรมเขมร แต่จุดมุ่งหมายสำคัญคือการศึกษา และเปรียบเทียบ การประดับชั้นครุฑ บนตัวปรางค์ ตัวแม่ศิลปะอยุคก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยา สมัยอยุธยาตอนต้น ลึกลับในสมัยอยุธยาตอนปลาย จนกระทั่งการหายไปของงานประดับในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น

ข้อคิดเห็นในการศึกษา

การค้นคว้าข้อมูลด้านเอกสาร เพื่อทำความเข้าใจถึง ความเป็นมาของครุฑ และลักษณะการประดับครุฑบนปราสาทขอมมาเป็นการประดับครุฑบนปรางค์ในสมัยอยุธยา จึงต้องมีการค้นคว้าข้อมูลด้านเอกสารประกอบ และงานวิจัยต่าง ๆ

การค้นคว้าข้อมูลภาคสนาม การออกสำรวจและถ่ายภาพ ของการประดับชั้นครุฑบนปรางค์ในศิลปะไทย เช่นที่วัดนคร โภญา ปรางค์วัดมหาธาตุลพบุรี ปรางค์หมายเลข 16 ก การประดับชั้นครุฑ วัดราชบูรณะ วัดเชิงท่า วัดพระราม วัดสองพี่น้อง ชัยนาท วัดมหาธาตุสุพรรณบุรี และการหายไปช่วงกลางถึงปลายสมัยอยุธยา เช่นที่วัดราชบูรณะ

การเรียนเรียงและตรวจสอบข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าทางเอกสาร และจากการสำรวจมาเรียงเรียงให้เป็นลำดับขั้นตอน พิริ่งกับภาพถ่าย

การวิเคราะห์ข้อมูล จัดหมวดหมู่และนำมายิเคราะห์ หาคำตอบตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การนำเสนอ เรียนเรียงผลการศึกษาออกมาเป็นขั้นตอน จนถึงบทสรุปอุปกรณ์เป็นรูปแบบสารนิพนธ์

แหล่งข้อมูลในการศึกษา

1. ห้องสมุดกลางมหาวิทยาลัยศิลปากร
2. ห้องสมุดกองโบราณคดี กรมศิลปากร
3. โบราณสถานในประเทศไทย
4. โบราณสถานในประเทศกัมพูชา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบที่ไปที่มาของงานประดับครุฑยุคนาคที่ปรางค์ การเปลี่ยนแปลงและการหายไปของชั้นกรุท ทำให้เห็นภาพชัดเจนของการกลายรูป สถาปัตยกรรมทรงปรางค์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สจวบลิขสิทธิ์

บทที่ 2

ที่มาของการประดับครุฑายุดนาค

ครุฑยุดนาคในศิลปะอินเดีย

ครุฑามากความเชื่อแบบดั้งเดิม ในการบูชานกใหญ่ที่เปรียบเสมือนพระอาทิตย์¹ ครุฑายุดนาคอาจมาจากการความคิดแนวธรรมชาติของสัตว์ปีก ที่มักจับกินสัตว์เลี้ยงคลานเป็นอาหาร ธรรมชาตินี้ หล่อหลอมให้เกิดความเชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของชาวอินเดีย ที่นับถือครุฑ และการเอ่ยนามของครุฑจะทำให้ปลอดภัยจากสัตว์เลี้ยงคลานมีพิษ เช่น งู²

เรื่องราวของครูทั้งนักถูกถ่ายทอดลงบนตัวงานศิลปกรรม ปรากฏภูมิแล้วตั้งแต่ยุค
อินเดียโบราณ โดยเฉพาะวรรณคดีที่เกี่ยวข้องทางศาสนา เช่นเรื่องเล่ามหาการตะ กล่าวถึงการ
กำเนิดครูท การจับนักกินเป็นอาหาร และการกลายมาเป็นพาหนะของพระวิษณุ

គ្រួយដណាគនីតិលប័ម

การประดับครุฑยุคนาคนในระยะแรกพบ เป็นงานประดับบนทับหลัง ตั้งแต่สมัยถลาง
ริวัตร และทับหลังสมัยสมโบร์ไฟรากุก มักปรากฏครุฑยุคนาคนในลักษณะหน้ากึ่งบุคคล ปากมี
จงอยคล้ายปากนก บุคนาคօญี่ในกรอบวงรี ประดับลายเม็ดประคำ ซึ่งเป็นลายที่นิยมประดับ และ
พบแพร่หลายในศิลปะอินเดีย

¹ ยม โดย เพ็งพงศา, “ครุฑและนาคในวรรณคดีสันสกุลและบาลี” (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2521), 8.

² นิตา มิตรกุล, “คติเรื่องครุฑากศิลปกรรมแบบเบมรในประเทศไทย” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาโบราณคดีสมัยประวัติศาสตร์ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527), 15.

นอกจากนี้งานประดับรูปครุฑยุคนาค ยังปรากฏให้เห็นบริเวณหลาຍตำแหน่ง บนสถาปัตยกรรมขอม เช่น ครุฑยุคนาคปลายราواลูกทรงที่ปราสาทบันทายกเดຍ ครุฑยุคนาคที่ประดับกำแพงปราสาทพระวรรค์ ครุฑยุคนาคประดับบริเวณฐานพลับพลา พระราชวังหลวง³ (ภาพที่ 1)

การปรากฏครุฑยุคนาคบนชั้นหลังคาปราสาทขอม เชื่อว่าต้นเกล้ามจากปราสาทด้านหลัง ในกลุ่มปราสาทตามพรหม⁴ (ภาพที่ 2) ภาพครุฑอยู่ตรงกลางมีนาคขนาดข้าง ลักษณะดังกล่าวยังไม่สามารถบอกรได้ว่า มีการประดับครุฑยุคนาคในรอบซุ้มวินามจำลอง ดังที่ปรากฏชัดเจน บนชั้นหลังคามุมประisanประสาทเจ้าสายเทวดา (ภาพที่ 4)

ปราสาทเจ้าสายเทวดาสร้างในรัชสมัยสุริยรมันที่สอง (ภาพที่ 3) เป็นศิลปะขอมแบบนครวัด⁵ โดยหลักฐานดังกล่าวเชื่อว่า อาจเป็นต้นแบบให้กับงานประดับในศิลปะไทย นอกจากนี้ยังพบหลักฐานภาพถ่ายจากวิทยานิพนธ์ของคุณธิดา มิตรกุล ได้ศึกษาเรื่องครุฑจากศิลปกรรมแบบเขมรในประเทศไทย ในภาพที่ 32 หน้า 168 ปรากฏรูปครุฑบนส่วนของชั้นเชิงบานตรที่ปราสาทนครวัด⁶ (ภาพที่ 5) เนื่องจากภาพไม่ชัดเจนจึงไม่สามารถระบุได้ว่า ครุฑกำลังยุคนาค แต่แสดงให้เห็นว่า มีการประดับครุฑลงในรอบวินามจำลองในศิลปะขอมที่ปราสาทนครวัดซึ่งอาจใกล้เคียงกับงานประดับที่พบ ที่ปราสาทเจ้าสายเทวดา อายุ่่กว่าร้อยปีในครั้งที่ไปสำรวจงานประดับชั้นหลังคาที่ปราสาทนครวัด ไม่ปรากฏร่องรอยรูปครุฑดังกล่าวแล้ว

³ ฐานพลับพลาเป็นสถานที่ประทับของกษัตริย์ ในการทอดพระเนตรการสวนสนาม การซ้อมรบ และงานเฉลิมฉลองต่าง ๆ

⁴ ข้อคิดเห็นจาก ดร.เรชย์ ติงสัญชลี

⁵ หม่อมเจ้าสุภารดิศ ดิศกุล, ศิลปะขอม, (กรุงเทพฯ : องค์การคุรุสภา, 2539), 374.

⁶ ธิดา มิตรกุล, “คติเรื่องครุฑจากศิลปกรรมแบบเขมรในประเทศไทย” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาโบราณคดีสมัยประวัติศาสตร์ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527), 15.

งานประดับครุฑ ศิลปะขอมในคืนแคนไทย

งานประดับครุฑบนปราสาทหินพิมาย จังหวัดนครราชสีมา นอกจากครุฑยุคนาถที่อาจมีอยู่ในศิลปะทวารวดีแล้ว ได้พบงานประดับครุฑบนปราสาทหินพิมาย จังหวัดนครราชสีมา การประดับครุฑมีลักษณะพิเศษคือ ครุฑประดับบ้อยู่บริเวณชั้นเชิงบานตรตอนล่าง เหนือขึ้นไปเป็นชั้นบรรพแตลง (ภาพที่ 6) จากภาพครุฑประดับบ้อยู่กึ่งกลางส่วนบน ของตัวปราสาท รูปแบบนี้ยังไม่เคยพบในงานประดับปราสาทขอมมาก่อน

ส่วนงานประดับครุฑยุคนาถ ในกรอบชั้นวิมาน ไม่พบที่ปราสาทหินพิมาย ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า การประดับดังกล่าวถูกทำขึ้น หลังสมัยการสร้างปราสาทหินพิมาย เนื่องจากปราสาทหินพิมายมีมาก่อนการสร้างปราสาทนครวัด⁷ และอาจเป็นต้นแบบให้กับการสร้างปราสาทขอมที่นครวัด⁸ โดยการวิเคราะห์ วิวัฒนาการของรูปทรงชั้นหลังคากลาง

สันนิษฐานว่า การประดับครุฑโดยรูปครุฑยุคนาถ บนนาคปัก จึงอาจเพิ่งมีการทำขึ้นในสมัยนครวัดเป็นต้นมา เพราะยังไม่พบหลักฐาน ว่าสร้างในสมัยใดเด่นออกจากในสมัยนครวัด

ปราสาทสามยอด ลดพนธุ์ ปราสาทสามยอด ที่ลดพนธุ์ ชาวไทยนิยมเรียกว่าปรางค์สามยอด ศาสนสถานแห่งนี้เป็นปราสาทแบบขอมสมัยโบราณ สร้างตามคติพุทธมหายาน โดยมีเนินวนติดต่อเนื่องกัน ทั้งสามหลัง สร้างในสมัยพระเจ้าชัยธรรมันท์เจ้า จึงทำให้รูปทรงมีความแตกต่างจากปราสาทขอมในสมัยนครวัด (ภาพที่ 7)

ในการประดับชั้นหลังคากลาง ไม่ปรากฏงานประดับรูปครุฑยุคนาถ พนเปียงนาคปักที่ทำจากหินรายแกะสลัก ซึ่งแตกต่างจากตัวอาคารที่สร้างจากศิลาแลง ประเด็นนี้อาจเป็นไปได้ว่านาคปักดังกล่าวอาจนำมาจากปราสาทขอมหลังอื่น กรณีนี้เคยปรากฏมาแล้ว ในการสร้างบ้านพักริมทาง และธารน้ำ โดยใช้วัสดุเป็นศิลาแลงทั้งหลัง ซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างในสมัยโบราณ แต่ด้านในตัวอาคาร พนร่องรอยบางส่วนเป็นหินราย ที่มีลักษณะเป็นงานประดับอาคารแบบขอมมาก่อน

⁷ หม่อมเจ้าสุภัทรดิศ ดิศกุล, ศิลปะในประเทศไทย, พิมพ์ครั้งที่ 12 (กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546), 20.

⁸ สมิทธิ ศิริภัทร์, “วิวัฒนาการพระปรางค์” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาโบราณคดี คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2513), 10.

⁹ ความเห็นของศาสตราจารย์มอง บัวสเซอลิเยร์ ใน หม่อมเจ้าสุภัทรดิศ ดิศกุล, ศิลปะลดพนธุ์ (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547), 27.

ครุฑยุคนาค ที่งานประดับปรางค์ก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยา

ปรางค์ประธานวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ จังหวัดลพบุรี ปรางค์ประธานวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ สร้างขึ้นราวกับพุทธศตวรรษที่ 18 และเป็นต้นเค้าให้กับการสร้างปรางค์ในสมัยต่อมา¹⁰ (ภาพที่ 8)

งานประดับหลังคาไม่พบร่องรอยของการประดับครุฑยุคนาค เนื่องจากเชื่อว่าในการบูรณะสมัยหลังได้เปลี่ยนมาใช้กลีบขันนุน เพราะพบร่องรอยของกลีบขันนุนตรงมุมด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ มีร่องรอยคล้ายลายประดับบนนาคปักในศิลปะขอม วัสดุดังกล่าวเนี้ยทำจากศิลาแลง (ภาพที่ 9) จากภาพที่พบร่องรอยบนหินที่ไม่สามารถบอกได้ว่าลวดลายบริเวณตรงกลางเป็นภาพใด

ปรางค์หมายเลข 16 ค. วัดพระศรีรัตนมหาธาตุลพบุรี ปรางค์หมายเลข 16 ค. ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของปรางค์ประธาน (ภาพที่ 10) ปรางค์ยังคงรูปแบบระยะแรกสร้าง เช่นระบบเสาตั้ง คานทับบนชั้นหลังคาดลายกับปีกปรางค์ด้านทิศเหนือของปรางค์ประธาน (ภาพที่ 11) ปัจจุบันปรางค์ดังกล่าวพังทลายลงหมดแล้ว

จากหลักฐานดังกล่าวเชื่อว่าปรางค์หมายเลข 16 ค. อาจมีอายุการสร้างไม่ห่างจากงานสร้างปรางค์ประธานมากนัก โดยมีผู้ศึกษาไว้จัดวิัฒนาการของชั้นประดับลวดลาย สรุปว่าลวดลายประดับปรางค์ 16 ค. อยู่ในกลุ่มที่ 1 คืองานร่วมสมัยกับปรางค์ประธาน¹¹

งานประดับครุฑยุคนาคนั้นเชิงばかりเหนือเรือนธาตุ ไม่ปรากฏข้อมูลที่ชัดเจน แต่จากภาพถ่ายเก่า (ภาพที่ 12) แสดงให้เห็นว่ามีการประดับนาคปักบนชั้นหลังคาดลายเดียวกับงานประดับปรางค์วัดคุครโภญา

เนื่องจากปรางค์ประธาน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุลพบุรี ได้ผ่านการบูรณะมาแล้ว การศึกษาในหัวข้อนี้อาจช่วยให้เกิดภาพที่ชัดเจนขึ้น ของสาเหตุที่ปัจจุบันไม่ปรากฏนาคปักดังที่พับบนปรางค์วัดคุครโภญา

¹⁰ ความเห็นของศาสตราจารย์ม่อง บัวสเซอลิเยร์ ใน หม่อมเจ้าสุภารดิศ ดิศกุล, ศิลป์ลพบุรี, 31.

¹¹ สันติ เล็กสุขุม, วิัฒนาการของชั้นประดับลวดลาย และลวดลายสมัยอยุธยาตอนต้น (กรุงเทพฯ : ออมรินทร์, 2522), 81.

ปรางค์วัดนครโภญา จังหวัดลพบุรี ปรางค์วัดนครโภยาตั้งอยู่บนด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเจดีย์ประธานวัดนครโภยา โดยส่วนฐานของเจดีย์ สร้างในสมัยทวารวดีมาก่อน และถูกบูรณะสร้างครอบหลายสมัยตั้งแต่เวตนาธรรมของถึงอยุธยาตอนต้น¹² (ภาพที่ 13)

งานประดับชั้นหลังคาบนนาคปักที่ชั้นเชิงบานครุฑแบบ ประดับลายรูปครุฑยุคนาค (ภาพที่ 14) ซึ่งลักษณะงานประดับ เคยปรากฏมาแล้ว บนมุหลงค้าปราสาทเจ้าสายเทวดา และเป็นต้นแบบให้กับงานประดับในสมัยต่อไป

ครุฑยุคนาค บนปรางค์สมัยอยุธยา

รูปแบบศิลปกรรมในสมัยอยุธยาแรกเริ่มนี้มีความเกี่ยวเนื่องกับสกุลช่างลพบุรี ดังจะเห็นได้จากการสร้างปรางค์ประธานวัดพระราม ปรางค์ประธานวัดราชบูรณะ ที่มีความสอดคล้องกับปรางค์ประธานวัดพระครรค์ต้นมหาธาตุลพบุรี¹³ นอกจากนี้เมืองลพบุรีเป็นเมืองที่มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับกรุงศรีอยุธยา จากบันทึกทางประวัติศาสตร์กล่าวถึงพระเจ้าอู่ทองสถาปนากรุงศรีอยุธยา เป็นราชธานี และโปรดให้พระรามศ华พระราชาโอรส ไปเสวยราชสมบัติกรองเมืองลพบุรี¹⁴

แสดงให้เห็นสถานะภาพเมืองลพบุรี ว่าเป็นเมืองลูกหลวง

ปรางค์ประธานวัดพระราม เชื่อว่าสร้างในรัชกาลของสมเด็จพระรามศ华 ครุฑย์นั้น ทรงราชย์ต่อจากพระเจ้าอู่ทอง¹⁵ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากขุนหลวงพ่อจั่วเสด็จมาจากการเมืองสุพรรณบุรี¹⁶ พระรามศ华ถวายราชสมบัติและกลับไปกรองลพบุรีตามเดิม¹⁷ หลังจากสิ้นรัชกาล สมเด็จพระบรมราชชนิราษที่ 1 เจ้าท่องลันโอรสขึ้นครองราชย์ สมเด็จพระรามศ华เสด็จมาจากการ

¹² ศักดิ์ชัย สายสิงห์, พัฒนาการศิลปกรรมสมัยก่อนอยุธยาและสมัยอยุธยา

พุทธศตวรรษที่ 18-23 (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปปากร, 2549), 41.

¹³ สันติ เล็กสุขุม, ศิลปะอยุธยา (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2549), 53.

¹⁴ กรมศิลปปากร, พงศาวดารกรุงศรีอยุธยาฉบับพระราชหัตถเลขา (กรุงเทพฯ : ชาญชัย, 2495), 170.

¹⁵ สมิทธิ ศิริกัทร์, “วิวัฒนาการพระปรางค์” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาโบราณคดีศิลปะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปปากร, 2513), 48.

¹⁶ พระเจมสูตรพระมหาสีพระเจ้าอู่ทอง ตั้งราชวงศ์ใหม่เป็นกษัตริย์องค์ที่ 3 แห่งกรุงศรีอยุธยา ใน หมู่บ้านเจ้าสุวัตรดิศ ดิศกุล, ศิลปะในประเทศไทย, พิมพ์ครั้งที่ 12 (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546), 51.

¹⁷ กรมศิลปปากร, พงศาวดารกรุงศรีอยุธยาฉบับพระราชหัตถเลขา, 176.

ลพบุรี ประหารเจ้าท่องลั่นແລ້ວเสวยราชสมบัติสืบต่อ¹⁸ เชื่อว่าการสร้างปรางค์ประธานวัดพระรามได้ดำเนินการต่อແລ້ວเสร็จหลังจากที่เศศจกกลับมาครองราชย์รอบที่สอง

ครุฑยุคด้านางานประดับปรางค์วัดพระราม วัดพระรามตั้งอยู่ตำบลประตุชัย (ภาพที่ 15) มีฐานะเป็นพระราชอาرامหลวงในสมัยกรุงศรีอยุธยา¹⁹ ครุฑยุคด้านางานประดับปรางค์วัดพระราม (ภาพที่ 16) เชื่อว่าเป็นงานประดับต่อเนื่องมาจากศิลปะลพบุรี เช่นที่ปรางค์วัดนกรโกษา โดยมีรูปทรงรายละเอียดที่แตกต่างกันไป ซึ่งอาจเป็นเงื่อนไขความแตกต่างของเนื้อที่ และรวดทรงปรางค์ที่นี้จะศึกษาอย่างละเอียดในบทวิเคราะห์ต่อไป

ครุฑยุคด้านางานประดับปรางค์วัดราชบูรณะ

วัดราชบูรณะตั้งอยู่ในเขตประตุชัย มีฐานะเป็นพระราชอาرامหลวงในสมัยกรุงศรีอยุธยา²⁰ สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 (เจ้าสามพระยา) โปรดให้สร้างขึ้น เพื่อถวายพระเพลิงศพพระเชษฐาที่สองพระองค์ คือเจ้าอ้ายพระยา และเจ้าเยี่ยมพระยา²¹ (ภาพที่ 17)

ส่วนของปรางค์ประธานเชื่อว่าพัฒนามาจาก ปรางค์ประธาน วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ลพบุรี²² พบงานประดับครุฑยุคด้านางานนั้นรัดประคดเหนือตัวเรือนธาตุ (ภาพที่ 18) เชื่อว่างานประดับดังกล่าวพัฒนามาจากการประดับแบบขอม แต่ไม่สามารถบอกได้ว่า ปรางค์ต้นแบบที่วัดมหาธาตุลพบุรี เคยมีการประดับมาก่อนหรือไม่ เพราะได้มีการบูรณะมาแล้วหลายครั้ง ในกรณีนี้เชื่อว่า การศึกษาเปรียบเทียบจากปรางค์วัดนกรโกษา โดยมีวิวัฒนาการลุคลายประดับเชื่อมโยงกับปรางค์ประธานวัดพระศรีรัตนมหาธาตุลพบุรี²³ อาจช่วยทำให้รูปแบบการศึกษางานประดับชัดเจนยิ่งขึ้น

¹⁸ เรื่องเดียวกัน, 178.

¹⁹ กรมศิลปากร, พระราชพงศาวดารกรุงเก่า ฉบับหลวงประจำเสรีสุขอักษรนิติ, คำให้การชาวกรุงเก่า คำให้การขุนหลวงหัวด้วยและพระราชพงศาวดารกรุงเก่า ฉบับหลวงประจำเสรีสุขอักษรนิติ (กรุงเทพฯ : คลังวิทยา, 2510), 214.

²⁰ เรื่องเดียวกัน.

²¹ กรมศิลปากร, พงศาวดารกรุงศรีอยุธยาฉบับพระราชหัตถเลขา, 186.

²² สันติ เล็กสุขุม, เจดีย์ราย ทรงปราสาทยอด วัดราชบูรณะจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (กรุงเทพฯ : อวนิทร์วิชาการ, 2541), 6.

²³ ความเห็นของศาสตราจารย์วุฒิวรด์ ใน ศักดิ์ชัย สายสิงห์, พัฒนาการศิลปกรรมสมัยก่อนอยุธยาและสมัยอยุธยา พุทธศตวรรษที่ 18-23 (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549), 43.

ครุฑยุคด้านงานประดับปรางค์วัดเชิงท่า วัดเชิงท่าตั้งอยู่ในเขตท่าవาสกี มีชื่อเรียกต่างกัน 4 ชื่อ คือ วัดติณ วัดตินท่า วัดคออยท่า และ วัดโภญาวาส (วัดคลัง)²⁴ โดยปรากฏหลักฐานตอนเจ้าพระยาโภญาปาน เป็นราชทูตกลับมาจากการประทศฝรั่งเศสได้ปฏิสังขรณ์วัดนี้ และเปลี่ยนชื่อเป็นโภญาวาส²⁵ (ภาพที่ 19)

ปรางค์ประisanมีรูปแบบใกล้เคียงกับปรางค์วัดพระราม ปรางค์วัดราชบูรณะ รูปทรงหลังคาบังไม่เพรียวมากเมื่อเทียบกับงานสมัยตอนปลาย ชั้นรัศประคดเหนือเรือนชาตุมีการประดับรูปครุฑยุค ซึ่งเป็นงานประดับ ที่มักพบในการสร้างปรางค์ สมัยอยุธยาตอนต้น (ภาพที่ 20)

ครุฑยุคด้านงานประดับปรางค์ที่พนອกราชธานี

ครุฑที่งานประดับปรางค์วัดสองพี่น้อง ชัยนาท วัดสองพี่น้อง อำเภอสารคาม เดิมเป็นวัดร้างที่ปัจจุบันมีพระสงฆ์มาจำพรรษาอยู่ องค์ปรางค์ชำรุดเสียหายมาก (ภาพที่ 21) ภายในชั้นจารณะของเรือนชาตุ พับพระพุทธรูปปูนปั้นซึ่งปัจจุบันคงเหลือตั้งแต่พระนาภิลังมา อย่างไรก็ตามจากภาพถ่ายเก่าเชื่อว่าพระพุทธรูปปูนปั้นนี้คงเป็นศิลปะอยุท่องรุ่นที่สอง²⁶

บนชั้นเชิงบा�ตรเหนือเรือนชาตุ (ภาพที่ 22) พับงานประดับครุฑลักษณะครุฑดังกล่าวคล้ายกับที่วัดนครโภญา คือตัวครุฑยังคงติดอยู่ในกรอบของนาคปัก

ครุฑยุคด้านงานประดับปรางค์วัดหน้าพระราศ ลิขทบูร วัดหน้าพระราศ เดิมชื่อวัดหัวเมือง หรือศรีษะเมือง ต่อมากายหลังได้ถูกเปลี่ยนชื่อในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มาเป็นวัดหน้าพระราศ²⁷ (ภาพที่ 23)

ลักษณะโดยรวมขององค์ปรางค์ คล้ายงานในสมัยอยุธยาตอนต้น คือมีรูปทรงไม่สูงไปร่วมมากนัก และยังคงพับงานประดับรูปครุฑยุค บนชั้นรัศประคดเหนือเรือนชาตุ น่าเปลกที่งานประดับดังกล่าว มีรูปแบบคล้ายกับงานประดับปรางค์วัดนครโภญา คือการทำครุฑยุค และหารนาด อยู่ในบรรพແດลง หรือทำแบปอยู่บนกลีบขนุน? (ภาพที่ 24)

²⁴ กรมศิลปากร, ตำนานกรุงเก่า (กรุงเทพฯ : คุรุสภา, 2512), 186.

²⁵ บรรจุน เทียนทัด, พระราชวังและวัดโบราณในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (กรุงเทพฯ : สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2511), 65.

²⁶ สันติ เล็กสุขุม, วิวัฒนาการของชั้นประดับลวดลาย และลวดลายสมัยอยุธยา ตอนต้น, 14, 194.

²⁷ กรมศิลปากร, ทะเบียนโบราณสถานในเขตหน่วยศิลปากรที่ 1, (กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2536), 560.

ร่องรอยของครุฑยุดนาค ที่งานประดับปรางค์วัดพระครีมหาธาตุสุพรรณบุรี วัดพระครีรัตนมหาธาตุสุพรรณบุรี สร้างขึ้นในรัชสมัยสมเด็จพระบรมราชชนิราชาที่ 2 หรือ (เจ้าสามพระยา)²⁸ พนารีกานทองในกรุปรางค์ กล่าวถึงกษัตริย์ผู้สร้างซึ่งไม่ได้ระบุนามชัดเจน ทำให้กล้ายเป็นประเด็นที่ยังคลุมเครืออยู่²⁹

ปรางค์ประธานมีรูปทรงไม่โปรดเพรียวมากนัก (ภาพที่ 25) เหมือนกับการสร้างปรางค์ที่ทั่วไปในสมัยอยุธยาตอนต้น พบร่องรอยการประดับของศิรินาคบริเวณชั้นรัตนประดุจ เหนือเรือนธาตุ (ภาพที่ 26) ลักษณะการประดับยกษัตริย์ และทวารบาลคล้ายกับงานประดับชั้นครุฑที่ปรางค์วัดราชบูรณะ คือเป็นงานประดิษฐกรรมแบบลอยตัว จากรูปแบบดังกล่าวนี้เชื่อว่างานประดับชั้นเชิงบำบัดครุฑแบบ สามารถช่วยบอกอายุสมัยในการสร้างให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ครุฑงานประดับปรางค์วัดสารบัว เพชรบุรี วัดสารบัว เพชรบุรี สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี³⁰ โดยมีปรางค์คู่ก่อไว้ตรงมุกด้านหน้าอุโบสถ ซึ่งเป็นรูปแบบที่นิยมในสมัยอยุธยาตอนปลาย³¹

องค์ปรางค์ด้านหน้าอุโบสถ (ภาพที่ 27) มีขนาดเล็กพอมเพรียว เรือนธาตุไม่มีการประดับพระพุทธรูปในจาระนำ บนชั้นเอวคาดเหนือเรือนธาตุพับงวนประดับบูนปืนรูปครุฑ (ภาพที่ 28) โดยมีลายกระฉังบูนปืนประดับอยู่ระหว่างขาด้านหน้าลำตัว แทนที่จะเป็นศิรินาค

²⁸ สันติ เล็กสุขุม, “การศึกษาวิวัฒนาการลวดลายปูนปี้ประดับโบราณสถานสมัยอยุธยาตอนต้น” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2521), 56, 145.

²⁹ อนุวิทย์ เจริญศุภกุล, “การศึกษาระบบโครงสร้าง และระเบียบการก่ออิฐในอาคารโบราณสถาน” ใน โบราณคดี (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2518), 60.

³⁰ ถนนศักดิ์ แจ่มวิมล, การอนุรักษ์ประดิษฐกรรมในประเทศไทย วัดสารบัว (กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2537), 35.

³¹ สันติ เล็กสุขุม, ศิลปะอยุธยา, 50.

งานประดับครุฑยุດนาค กรณีศึกษาพิเศษ

ครุฑยุດนาค งานประดับเจดีย์ทรงปราสาทยอดวัดโพง วัดโพงตั้งอยู่ในเขตประตูชัย บริเวณบึงพระราม ซึ่งเป็นพื้นที่กีรติสถานของกรุงศรีอยุธยา เมือง เจดีย์ทรงปราสาทยอดวัดโพลงเชื่อว่าสร้างในสมัยอยุธยาตอนต้น³² (ภาพที่ 29)

งานประดับครุฑยุດนาค พบร่องรอยที่หลงเหลือเพียงด้านเดียว บนมุนประisanด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ จากภาพครุฑมีลำตัวค่อนข้างใหญ่ ยุດนาคโดยใช้อุ้มเท้าซึ่งเป็นลักษณะคล้ายคลึงกับที่พบบนปรางค์ประธานวัดพระราม และ ปรางค์วัดราชบูรณะ

ครุฑยุດนาค งานประดับเจดีย์ทรงปราสาทยอด ประจำมุนตะวันออกเฉียงใต้ วัดพระราม เจดีย์ประจำมุนตะวันออกเฉียงใต้ (ภาพที่ 30) เป็นเจดีย์ทรงปราสาทยอดในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น³³ แต่ไม่สามารถระบุได้แน่นชัดว่าถูกสร้าง พร้อมกับการสร้างปรางค์ประธาน

ส่วนของงานประดับครุฑ พบนมุนประธาน ลักษณะรูปทรงของเจดีย์และการประดับครุฑ คล้ายกับงานประดับเจดีย์ที่วัดโพง เพียงแต่ลำตัวมีขนาดเล็กกว่า เนื่องจากความแตกต่างของขนาดเจดีย์ เจดีย์ทรงปราสาทยอดวัดโพงเป็นเจดีย์ประธานขนาดใหญ่ ในขณะที่เจดีย์ทรงปราสาทยอดประจำมุนตะวันออกเฉียงใต้ วัดพระราม เป็นเจดีย์บริวารขนาดเล็ก

ครุฑที่ปรางค์ วัดพระยาพะระคลัง ปรางค์วัดพระยาพะระคลัง³⁴ พบนประดับรูปครุฑอยู่หน้าหันรัพของเรือนธาตุ โดยครุฑมีลักษณะเปลกตา แตกต่างจากที่เคยพบ (ภาพที่ 31)

นอกจากภาพครุฑที่เปลกตาแล้ว สถานที่ต่างๆ ภายในกำแพงวัด ทั้งเจดีย์ และวิหาร ล้วนดูเปลกตา แตกต่างจากรูปทรงที่คาดว่าจะเป็นอยู่มาก³⁵

การหายไปของงานประดับครุฑยุດนาคที่ปรางค์ประธาน สมัยอยุธยาอยู่กลางถึงยุคปลาย งานประดับครุฑยุດนาคที่ปรางค์ในสมัยกรุงศรีอยุธยา พบนหลักฐานแน่ชัดว่ามีการประดับอยู่ในสมัยอยุธยาตอนต้น และเริ่มหายไปในศิลปะสมัยอยุธยาตอนกลาง เช่น ปรางค์ประธาน วัดราชบูรณะ (ภาพที่ 32) สร้างในสมัยอยุธยาตอนกลาง เนื่องจากมีข้อความตอนหนึ่งกล่าวว่า

³² สันติ เล็กสุขุม, เจดีย์ราย ทรงปราสาทยอด วัดราชบูรณะจังหวัดพระนครศรีอยุธยา,

36.

³³ เรื่องเดียวกัน, 39.

³⁴ จากภาพถ่ายสี หนังสือจดหมายเหตุหมօแกรมป์เฟอร์ บันทึกตอนปลายสมัยสามเดือน พระนารายณ์มหาราช

³⁵ กรมศิลปากร, ไทยในจดหมายเหตุแกรมป์เฟอร์ (กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2545), 78.

สมเด็จพระเจ้าพ่อทรงโปรดให้สร้างอุทิศถวายพระเจมส์ธิราช พระราชทานนามว่า วัดวเรษฐ์³⁶ แต่ข้อความดังกล่าวยังไม่สามารถระบุสมัยการสร้างได้แน่ชัด

ในเรื่องของสมัยการสร้าง อาจศึกษาได้จากเส้นลวดบัวเชิง และเส้นลวดบัวรัծเกล้า ที่มีลักษณะนูนหนาหลายเส้นเรียงต่อกัน โดยเทียบเคียงกับปรางค์พระศรีรัตนมหาธาตุเฉลียง ของวัดพระศรีรัตนมหาธาตุศรีสัชนาลัย สร้างระหว่าง พ.ศ. 2018³⁷ ลักษณะดังกล่าว ศาสตราจารย์ดร.สันติ เล็กสุขุม กล่าวไว้ว่าในงานวิจัยว่า สามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาปรางค์สมัยอยุธยาอยุคกลางได้³⁸

ปรางค์วัดวเรษฐ์เทพบารุง ไม่ปรากฏงานประดับชั้นเชิงบัวครุฑแบบ อาจเป็นพระการสร้างปรางค์ที่ลดน้อยลงในยุคกลาง ทำให้งานช่างไม่สืบทอดกัน อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากเรือนธาตุที่มีการเพิ่มมุน ส่งผลให้มุนมีขนาดเล็กลง เนื่องที่บนชั้นหลังคาแนวราบมีขนาดแคบขึ้น จึงทำให้เหมาะสมกับงานประดับที่มีฐานปูทรงเพรียวบาง เช่นกันมุน

การสร้างปรางค์สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายยังคงไม่ปรากฏงานประดับชั้นครุฑอย่างในสมัยแรก ตัวอย่างเช่น ปรางค์ประธานวัดไชยวัฒนาราม (ภาพที่ 33) สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าปราสาททอง³⁹ ตรงกับศิลปะอยุธยาตอนปลาย ในส่วนของงานประดับชั้นหลังคาดแตกต่างกับยุคต้นอย่างเห็นได้ชัดเจน เนื่องจากแทนที่ไม่มีส่วนเว้าส่วนโโก้งของชั้นรัծประคด ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การประดับหมวดไป

งานประดับครุฑ ที่ปรางค์สมัยรัตนโกสินทร์

ปรางค์วัดระฆังゴสิตารามฯ ชนบุรี ปรางค์วัดระฆัง มีรายละเอียดที่แตกต่างจากการสร้างในสมัยรัตนโกสินทร์ กำหนดอายุการสร้างไม่ชัดเจน อาจเป็นงานสร้างตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย หรือในสมัยรัชกาลที่ 1 (ภาพที่ 35)

³⁶ กรมศิลปากร, พระราชพงศาวดารกรุงเก่า ฉบับหลวงประจำเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓, คำให้การชาวกรุงเก่า คำให้การขุนหลวงหัวด้วด และพระราชพงศาวดารกรุงเก่า ฉบับหลวงประจำเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓, 58.

³⁷ สันติ เล็กสุขุม, ศิลปะอยุธยา, 109.

³⁸ เรื่องเดียวกัน.

³⁹ กรมศิลปากร, พงศาวดารกรุงศรีอยุธยาฉบับพระราชหัตถเลขา เล่ม 2 (กรุงเทพฯ : คลังวิทยา, 2516), 4-6.

รายละเอียดดังกล่าวเริ่มตั้งแต่ชุดฐานสิงห์ ที่น่าจะมีสามฐาน จนถึงตัวเรือนชาตุที่มีการประดับพระสาวกอยู่ภายในซุ้มประจำ รอง ศาสตราจารย์ดร.สักดิ์ชัย สายสิงห์ ได้ให้ความเห็นว่า น่าจะเป็นการปรับเปลี่ยนคติการสร้าง อันอาจแสดงให้เห็นว่าเป็นสมัยรัตนโกสินทร์แล้ว⁴⁰

นอกจากนี้ยังพบงานประดับครุฑยุคนาค ทั้งสี่มุนบริเวณชั้นคอดหนีอเรือนชาตุ (ภาพที่ 36)

พระมหาชาตุสี่มุน วัดพระเชตุพนวิมลมาราม กรุงเทพฯ พระมหาชาตุสี่มุน ตั้งอยู่บนระเบียงคดชั้นใน ล้อมรอบบูมพระอุโบสถทั้งสี่ทิศ รัชกาลที่ 1 โปรดสร้าง⁴¹ บริเวณเอวคอดหนีอเรือนชาตุ ไม่ปรากฏงานประดับรูปครุฑยุคนาค แต่ถูกแทนที่ด้วยงานหล่อคีบุกรูปการแบก ซึ่งเป็นงานปฏิสังขรณ์ในสมัยรัชกาลที่ 3⁴²

พระอัษฎาภรณ์ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรุงเทพฯ พระอัษฎาภรณ์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของพระอุโบสถ (ภาพที่ 39) รัชกาลที่ 3 โปรดให้สร้าง⁴³ ปรางค์แปดองค์นอก ระเบียงและกำแพงแก้วขึ้นอีกชั้นหนึ่ง บริเวณเอวคอดบนปรางค์ไม่ปรากฏงานประดับรูปครุฑยุคนาค งานประดับที่พบเป็นรูปยักษ์แบก มีลักษณะคล้ายคลึงกับงานประดับปรางค์พระมหาชาตุ สี่มุน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

⁴⁰ สักดิ์ชัย สายสิงห์, งานห้างสมัยพระนั่งเกล้าฯ (กรุงเทพฯ : มติชน, 2551), 133.

⁴¹ ประชุมอาจารีกวัดพระเชตุพนฯ, (กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2544), 52.

⁴² เรื่องเดียวกัน, 61

⁴³ แห่งน้อย สักดิ์ศรี, พระราชวัง และวังในกรุงเทพฯ (พ.ศ. 2325 - 2525) (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), 44 .

บทที่ 3

การปรับเปลี่ยนในด้านการประดับและด้านรูปแบบของครุฑยุคนาคในดินแดนไทย

พิจารณาการปรับเปลี่ยนด้านงานประดับรูปครุฑยุคนาค บนสถาปัตยกรรมทรงปรางค์ โดยจำแนกออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้

การปรับเปลี่ยนงานประดับครุฑยุคนาคจากปราสาทขอมสู่ดินแดนไทย

งานประดับรูปครุฑยุคนาคที่พบบนปราสาทขอม ส่อเค้ามาตั้งแต่ที่ปราสาทในกลุ่มปราสาทตาพรหม ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 แต่มา มีรูปแบบที่ซัดเจนบนงานประดับชั้นหลังคาปราสาทเจ้าสายเทวตา

ปราสาทเจ้าสายเทวตา (ภาพที่ 3) บริเวณส่วนฐานไม่สูงมากนัก ผนังเรือนชาตุตั้งตรง สอดรับกับชั้นหลังคา ในส่วนเหนือบัวรัศเกล้าขึ้นไป พับผนังของหลังคาซ้อนชั้น ออยู่ระดับเดียวกับกรอบหน้าบันเรือนชาตุ โดยมีครุฑยุคประดับอยู่บนมุนประชาน ครุฑยุคนาคอยู่ในภายในการอบนาคปักที่ประดับลวดลายใบไม้ล้อมรอบ ลักษณะรูปทรงของนาคปัก ไม่สอบเอนมากนัก สอดรับกับผนังด้านหลัง (ภาพที่ 4) ผนังตั้งฉากกับแนวระนาบ

ปรางค์วัดนกรโภยา (ภาพที่ 13) ในส่วนฐานไม่สามารถบอกได้ชัดเจน แต่มีข้อสังเกต ตรงส่วนเรือนชาตุที่มีความสูงปोรงขึ้น โดยความสูงของกรอบหน้าบันประดับเรือนชาตุ อยู่ในระดับเดียวกับแคบัวรัศเกล้า ซึ่งแตกต่างจากความสูงของกรอบหน้าบัน ปราสาทเจ้าสายเทวตา

ลักษณะการประดับหน้าบันดังกล่าว มีส่วนทำให้ปรางค์ระยะแรกเริ่มในดินแดนไทยมีสัดส่วนที่สูงเพรียวขึ้น โดยเฉพาะในส่วนของเรือนชาตุ เช่นปรางค์ประธานวัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ลพบุรีและปรางค์หมายเลข 16 ค.

ตำแหน่งงานประดับรูปครุฑยุคนาค ยังคงถูกประดับไว้บนมุนประชานเหนือเรือนชาตุ คล้ายคลึงกับงานประดับบนชั้นหลังคาปราสาทเจ้าสายเทวตา (ภาพที่ 14) พื้นที่งานประดับด้านหลัง ผนังยังคงตั้งฉากกับแนวระนาบ สอดคล้องกับรูปทรงของนาคปัก ลักษณะชั้นหลังคา ยังคงคล้ายกับปรางค์หมายเลข 16 ค. (ภาพที่ 12) จากภาพล่ายก่อ จะเห็นงานประดับรูปนาคปัก บริเวณชั้นคลังค่า ชั้นช้อนที่ 2 แต่ไม่สามารถบอกรายละเอียดของลวดลายภายในได้

งานประดับนาคปักดังที่พับ เชื่อว่า เคยมีการประดับที่ปรางค์ประธานวัดพระศรีรัตนมหาธาตุลพบุรี เช่นกัน แต่เนื่องจากได้ถูกบูรณะใหม่ จึงทำให้ระหว่างชั้นรัծประคด เป็นรูปทรงโคดล่างพวยบน อย่างที่เห็นในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามจากภาพถ่ายเก่าจะเห็นได้ว่า ปีกปรางค์ด้านทิศเหนือ ระบบชั้นหลังคา ยังคงเป็นผนังตั้งจากอยู่ ซึ่งอาจเป็นรูปแบบเดิมของชั้นหลังคาปรางค์ประธานก่อนได้รับการบูรณะ (ภาพที่ 11)

โดยสรุปแล้วรูปแบบของงานประดับยังคงไม่แตกต่างจากเดิมในศิลปะโบราณนัก ยังคงมีการทำครุฑเป็นลวดลายประดับบนนาคปัก แต่เนื่องจากสถาปัตยกรรมทรงปรางค์ที่มีรูปทรงเปลี่ยนไปจากปราสาทขอม ทำให้ตำแหน่งงานประดับดูเปลกตาขึ้นจากเดิม

การปรับเปลี่ยนรูปแบบงานประดับจากลพบุรีสู่กรุงศรีอยุธยา

ต่อเนื่องมาในงานสร้างปรางค์สมัยอยุธยาตอนต้นที่เชื่อว่า มีการพัฒนารูปแบบสืบเนื่องจากลพบุรี เช่น ปรางค์ประธานวัดพระศรีรัตนมหาธาตุลพบุรี ปรางค์วัดนครโภญา ที่นอกจากโครงสร้างแล้ว ลวดลายงานประดับยังคงถ่ายทอดสู่กัน ดังปรากฏอยู่ที่ปรางค์วัดราชบูรณะ ปรางค์วัดพระราม

ปรางค์ประธานวัดพระราม (ภาพที่ 15) สร้างขึ้นในสมัยอยุธยาตอนต้นแต่ได้ถูกบูรณะในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าบรมโกศ¹ ซึ่งเป็นช่วงตอนปลาย จึงอาจทำให้รูปแบบของชั้นหลังคาเพรียวสูง ซึ่งแตกต่างจากปรางค์ในระยะแรกสร้าง

ชั้นรัծประคดหนีอเรือนธาตุ พนงานประดับรูปครุฑ ซึ่งมีลักษณะไม่ยึดติดอยู่บนนาคปักแล้ว เมื่อเทียบกับงานประดับปรางค์วัดนครโภญา (ภาพที่ 16) เนื่องจากพื้นที่ของเรือนธาตุมีปริมาณไม่กว้างมากนักเมื่อเทียบกับปรางค์วัดราชบูรณะ ส่งผลให้เนื้อที่ในงานประดับส่วนบนมีบริเวณค่อนข้างแคบ ลำตับครุฑจึงมีลักษณะแนบเข้าหากันด้านหลัง ในส่วนประดิษฐ์รูปปั้นนี้ มารถือตะบอง มีลักษณะเดียวกัน คือ ลาดเอียงเข้าด้านหลัง สาเหตุดังกล่าวเกิดจากพื้นที่ในงานประดับที่แคบ

ปรางค์ประธานวัดราชบูรณะ (ภาพที่ 17) เนื่องจากเรือนธาตุมีขนาดกว้างกว่าจึงส่งผลให้เนื้อที่บริเวณชั้นเชิงบ่าครุฑแบบมีปริมาณมากขึ้น อีกทั้งในส่วนผนังด้านหลังมีความคอดเว้ามากเมื่อเทียบกับที่ปรางค์วัดพระราม (ภาพที่ 18) ครุฑด้านและยักษ์มารที่ประดับมีลำตัวตั้งตรงไม่ยึดติดผนังด้านหลัง แขนหันส่องข้างของครุฑกางปีกออกรับกับฐานของชั้นรัծประคดด้านบน

¹ พระราชนครวัดราษฎร์ในกรุงศรีอยุธยา ฉบับพันจันทน์มาศ (เฉิน) (กรุงเทพฯ : คลังวิทยา, 2507), 462.

ปรางค์ประชานวัดเชิงท่า (ภาพที่ 19) องค์ปรางค์มีขนาดไม่ใหญ่มาก ส่งผลให้ประติมากรรมรูปครุฑานี้อเรือนชาตุมีขนาดเล็กตาม โดยเฉพาะส่วนขาครุฑที่แนบไว้กับผนังอิฐ (ภาพที่ 20) เชื่อว่าศิยรนาคคงหักชำรุดไปนานแล้ว

ครุฑายุคงานประดับปรางค์เท่าที่พบในสมัยอยุธยาตอนต้น มีรูปแบบที่ปรับเปลี่ยนไปจากเดิม งานประดับดังกล่าว อาจทำเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงรูปทรงของสถาปัตยกรรมจากผนังตั้งตรง และประดับนาคปัก ถือการปรับเปลี่ยนชั้นหลังคาให้มีขนาดยึดสูงขึ้น ทดแทนด้วยการประดับกลีบขนนุน ซึ่งลูกออกแบบมาให้สอดคล้องกับพื้นที่แนวตั้งระหว่างชั้น

การปรับเปลี่ยนรูปแบบงานประดับครุฑายุค นอกเขตราชธานี

ปรางค์สองพื่นห้อง oba geko sarraknuri (ภาพที่ 21) เนื่องจากปรางค์นี้พระพุทธรูปปูนปั้น สมัยอู่ทองบวกกับทรงพระปรางค์ ตั้งแต่เรือนชาตุ สอดรับกับชั้นหลังคาที่ยังคงเป็นผนังตั้งตรง (ภาพที่ 22) รองรอยางงานระดับครุฑบังคงยึดอยู่ในกรอบคล้ายนาคปักประดับอยู่บนชั้นเริงบารมุนบริวาร² สาเหตุของงานประดับที่พับบนมุนบริวาร อาจเกิดจากการโยกข้าย้าย เนื่องจากแผ่นอิฐบนมุนประชานหักชำรุด จนไม่สามารถตั้งงานประดับได้

อย่างไรก็ตามรายละเอียดในการประดับดังกล่าว คล้ายคลึงกับงานประดับครุฑบน **ปรางค์วัดราษฎร์ กษิณา แต่นนชั้นรัตน์บรรคด ชั้นดักไปกลับพับงานประดับรูปกลีบขนนุนบวกกับพื้นที่แนวราบซึ่งมีบริเวณค่อนข้างแคบ สอดรับกับงานประดับของกลีบขนนุน**

ปรางค์วัดมหาธาตุสิงห์บุรี (ภาพที่ 23) ทรงพระปรางค์และการประดับชั้นหลังคา เทียบเคียงได้กับงานประดับในสมัยอยุธยาตอนต้น แต่ในส่วนของงานประดับครุฑและยักษ์ มาร กับปืนปูนติดอยู่บนกลีบขนนุน แตกต่างจากงานประดับที่พับเห็นในราชธานี (ภาพที่ 24)

กลีบขนนุน ประดับชั้นหลังคาที่พับ ปลายกลีบค่อนข้างตรงไม่โค้งเว้ามาก เมื่อเทียบกับงานประดับปรางค์วัดราชบูรณะ อาจเป็นเพราะการคัดของผนังบนชั้นรัตน์บรรคด และพื้นที่วางงานประดับค่อนข้างแคบ เนื่องจากตัวเรือนชาตุมีขนาดไม่กว้างมากนัก ทำให้การประดับรูปครุฑมีปริมาตรที่ต่างกันออกໄไป

ปรางค์วัดมหาธาตุสุพรรณบุรี (ภาพที่ 25) มีสัดส่วนคล้ายคลึงกับปรางค์ประชานวัดราชบูรณะ เนื่องจากตัวเรือนชาตุมีความกว้าง ทำให้บริเวณชั้นรัตน์บรรคดหนีอเรือนชาตุมีเนื้อที่ในการประดับค่อนข้างมาก ทำให้ประติมากรรมที่ประดับอยู่มีปริมาตรทึบหนาและใหญ่ สังเกตได้จากประติมากรรมรูปขักษ์ มาร (ภาพที่ 26) ส่วนประติมากรรมรูปครุฑายุค ปัจจุบันชำรุด

² พื้นที่ดังกล่าวสืบเนื่องจากการยกกระเบaeaของเรือนชาตุ

เหลือเพียงส่วนขา และศีรษะ ทำให้ไม่สามารถศึกษาสัดส่วนของลำตัวได้ แต่สันนิษฐานว่ารูปครุฑุคุณคงคล้ายกับงานประดับบนปรางค์วัดราชบูรณะ

ปรางค์วัดสารบบ (ภาพที่ 27) เป็นปรางค์คู่หน้าอุโบสถคล้ายปรางค์คู่หน้าอุโบสถวัดพระยาแม่น³ องค์ปรางค์มีขนาดเล็กและการเพิ่มนูนทำให้มุมมีขนาดเล็กเท่ากันหมด ส่งผลให้เนื้อที่ในการประดับชั้นหลังคาแคบขึ้น บริเวณรอยต่อระหว่างเรือนธาตุชั้นสู่ชั้นหลังคาทำเป็นเอวโคด เพื่อให้เกิดเนื้อที่ในการตกแต่ง ชั้นลักษณะนี้ไปทำเป็นเส้นคาดแล้วแบ่งด้วยกลีบขันนุน

ครุฑประดับบริเวณชั้นโคดเหนือเรือนธาตุ ด้านหน้าระหว่างขาครุฑทำเป็นรูปปูนปั้นลายกระจงปฏิญาณ รูปทรงครุฑคุประดิษฐ์ประดอยต่างจากงานที่พบในระยะต้นมาก (ภาพที่ 28) รูปแบบงานประดับเชื่อว่าอาจเคยมีเช่นกันบนชั้นเอวโคดปรางค์วัดบรรพมุหาราม⁴ (ภาพที่ 34) ปัจจุบันไม่ปรากฏหลักฐานให้เห็นแล้ว

จากภาพลายเส้นจดหมายเหตุหมอดแกรมปีเฟอร์ (ภาพที่ 31) พนปรางค์ ลักษณะคล้ายปรางค์ในสมัยอยุธยาตอนปลาย โดยมีงานประดิษฐ์ประดอยต่างจากงานที่พบในระยะต้นมาก ที่ส่วนบนชั้นหลังคาเหนือเรือนธาตุ ซึ่งไม่สามารถระบุได้ชัดเจนเนื่องจากหน้าครุฑคล้ายเทวดา Francis อาจเป็นไปได้ว่าผู้วาดซึ่งเป็นชาวต่างชาติ คาดว่าตามความเข้าใจของคน จึงทำให้รูปแบบเปลกตาจากเดิม

จึงพอครุภูโดยตั้งข้อถกนิยมฐานว่า ปรางค์เล็ก ที่สร้างในสมัยอยุธยาตอนปลาย บางที่ยังคงมีการประดับปูนปั้น รูปครุฑบนชั้นโคดเหนือเรือนธาตุ โดยที่รูปแบบดังกล่าวจะต้องพิจารณาในส่วนของเนื้อที่บนชั้นโคด ว่ามีพื้นที่เพียงพอในการใส่งานประดับ ดังเช่นพื้นที่บนชั้นโคดปรางค์วัดบรรพมุหาราม

การปรับเปลี่ยนรูปแบบงานประดับจากราชธานีก่อสร้างราชธานีใหม่

ปรางค์วัดระฆังโรมสิตาราม (ภาพที่ 35) มีรูปร่างใหญ่เมื่อเทียบกับงานนิยมสร้างปรางค์ ในสมัยอยุธยาตอนปลาย บริเวณชั้นเอวโคดมีการประดับครุฑุคุณ และยักษ์ มาร ถือกรรไบกระบวนการ (ภาพที่ 36) ครุฑุคุณที่พบมีปริมาตร ทรงตั้งต่างจากงานที่พบในสมัยอยุธยา ครุฑที่พบมีลำตัวเย็บคล้ายบุกคลามากขึ้น ส่วนใบหน้ายังคงความเป็นนกอยู่ สาเหตุอาจเป็น เพราะความสูงของพื้นที่บริเวณชั้นเอวโคด

³ สร้างในสมัยพระเพทราชา พ.ศ. 2237 คุณในพระราชพงศารากรรุนศรีอยุธยา

ฉบับพันจันทน์มาศ (เจิม) (กรุงเทพฯ : คลังวิทยา, 2507), 415.

⁴ สันติ เล็กสุขุม, ศิลปะอยุธยา (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2549), 65.

ประเด็นเรื่องคำตัวครุฑ ช่างสามารถทำให้สูงขึ้นได้ เนื่องจากมีเนื้อที่ในการประดับแต่ช่างได้ทำครุฑที่มีขนาดเล็ก ทำให้คำตัวครุฑต้องตั้งตรงขึ้น เพื่อให้ส่วนหางของนาค ถึงขอบชั้นหลัง คาด้านบน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยคิดว่าคำตัวครุฑมีขนาดที่พอจะบางเกินไป ดูไม่สมส่วนกับพื้นที่ ส่วนการยุคนาคของครุฑคล้ายกับ ครุฑยุคนาคที่ประดับส่วนฐานของพระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

พระมหาธาตุสีมุน (ภาพที่ 37) องค์ปรางค์ป้อม ชั้นหลังคาดเป็นทรงแท่งสั่งผลให้ภาพรวมดูเพรียวสูงกว่าปรางค์ในสมัยอดีตมาก ภายในจะประดับเทวรากถือพระบรรรค์ อาจเป็นรูปแบบใหม่ในการประดับปรางค์สมัยรัตนโกสินทร์⁵ ต่อด้วยชั้นคอคดีที่ทำให้เกิดลักษณะส่วนและการแบ่งส่วนในงานสถาปัตยกรรม ตัดจากชั้นคอคดีขึ้นไปเป็นหลังคาซ้อนชั้นที่ทำเป็นกลีบขนุนแบบแปะติด และเอวคาด ที่ได้รับอิทธิพลมาจากการสร้างปรางค์สมัยอยุธยาตอนปลาย

รูปแบบดังกล่าวไม่เอื้ออำนวยในการประดับมากนัก (ภาพที่ 38) บริเวณชั้นเอวคาดมีเพียงพื้นที่แคบ ๆ ในการใส่งานประดับ พื้นที่ดังกล่าวไม่ปรากฏรูปครุฑยุคนาค แต่พบงานหล่อโลหะรูปมาตราเบกแทน

เมื่อพิจารณางานประดับ จะเห็นว่าการนำมารามประดับโดยทำกิริยาแบบ ศีรษะของขักษ์มารตั้งกล่าวโผล่พื้นขอบชั้นคาด คุกเข่าซึ่งต้องลดระดับคำตัวลง ท่วงท่าดังกล่าวถูกออกแบบมาให้สอดคล้องกับพื้นที่ด้านหลัง ที่มีเนื้อที่แนวนี้ไม่สูงมากนัก นอกจากนี้ยังพับงานประดับรูปแบบเดียวกัน บนปรางค์อัยภูมิค่ำหาเจดีย์ (ภาพที่ 39)

⁵ สันติ เล็กสุขุม, รัตนโกสินทร์ (กรุงเทพฯ : เมืองโบราณ, 2548), 69.

บทที่ 4

สรุป

ครุฑยุคด้านการประดับปรางค์ ปรากฏชัดเจน เริ่มแรก ที่ปรางค์วัดครกโภญา ในรูปแบบของการประดับนาคปัก เพื่อให้สอดคล้องกับสัดส่วนบนชั้นหลังคาในระบบสถาตั้งคานทับที่ได้รับอิทธิพลมาจากปราสาทขอม

ปรางค์และรูปแบบการประดับ เริ่มปรับเปลี่ยนอย่างชัดเจนในสมัยอยุธยาตอนต้น ดังที่ปรากฏครุฑยุคแบบลอยตัว บนชั้นเชิงบा�ตรปรางค์ประธานวัดราชบูรณะ ปรางค์ประธานวัดพระราม การปรับเปลี่ยน งานประดับนี้ ล้วนแต่ทำเพื่อให้เกิดความสอดคล้อง กับรูปทรงคอดร่างพายบน ซึ่งทำให้เกิดเนื้อที่ในงานประดับ บริเวณชั้นเชิงบा�ตรเหนือเรือนชาตุ

งานประดับลูกเปลี่ยนแปลงอีกรังสี ในสมัยอยุธยาตอนกลาง เนื่องจากลดความนิยมในการสร้างปรางค์ลง ปรางค์ที่พบจึงไม่มีรายละเอียดแบบแผน ดังเช่นสมัยอยุธยาตอนต้น เช่น ปรางค์วัดครรษฐ์เทพมารุ งานประดับตกแต่งบริเวณชั้นเชิงบा�ตรครุฑแบบได้หายไป สืบเนื่องจนถึงงานสร้างปรางค์ขนาดใหญ่ในอยุธยาตอนปลาย เช่น ปรางค์ประธานวัดไชยวัฒนาราม

การหายไปของงานประดับ ที่เป็นผลต่อเนื่องนี้ ล้วนเกิดจากการปรับเปลี่ยนรูปทรงทางสถาปัตยกรรม การปรับเปลี่ยนเริ่มตั้งแต่เรือนชาตุที่เพิ่มนูนมากขึ้น จนทำให้นูนประธานมีขนาดเล็กลงไปเรื่อยๆ ส่งผลให้ชั้นหลังคามีเนื้อที่แคบลง จนไม่มีพื้นที่ให้กับงานประดับแบบเก่า ต่อเนื่องด้วยการทำชั้นหลังคาที่ยึดสูงขึ้นกว่าเดิม ส่งผลให้กลีบขันนูนมีปลายแหลมกว่าที่เคยเป็นมา ดังปรากฏบนชั้นหลังคาปรางค์ วัดไชยวัฒนาราม ซึ่งข้อดีของกลีบขันนูนคือ สามารถสอดรับกับแนวคิดที่นิยม งานสร้างแบบเน้นความสูงของปรางค์ประธาน ได้ดี

ถึงแม้ครุฑยุคจะไม่ได้รับความนิยม บนงานประดับปรางค์ขนาดใหญ่ ในสมัยอยุธยาตอนปลาย แต่ได้พบงานประดับครุฑ บนชั้นเอวคอดของปรางค์ขนาดเล็ก เช่น ปรางค์คู่หน้าอุโบสถวัดสารบว พะรบุรี และคงสืบมาในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ บนงานประดับปรางค์วัดระฆังโถสิตารามฯ ผังธนบุรี จนหายไปในที่สุด พร้อมกับการหมดความนิยมในการสร้างปรางค์ในสมัยรัชกาลที่สาม

ในส่วนของรูปแบบงานประดับครุฑ จะเห็นได้ว่ามีการเปลี่ยนแปลงจากงานประดับแบบขอม ที่มีขนาดลำตัวไม่ใหญ่มากนักเนื่องจากประดับอยู่บนนาคปัก ลักษณะการยุดนาคมักนิยมยุดด้วยลายแผนกรุฑ รูปแบบดังกล่าวถูกเปลี่ยนไปเมื่อเข้ามาเป็นงานประดับในสมัยกรุงศรีอยุธยา เนื่องจากเกิดการปรับเปลี่ยนเครื่องประดับของชั้นหลังค้าปรางค์ จากนาคปักมาเป็นกليسานุนที่มีปริมาตรบางกว่า ทำให้ครุฑที่เคยเป็นงานประดับอยู่ในกรอบนาคปัก กลายรูปมาเป็นประดิษฐ์แบบนูนสูง เช่นที่ปรางค์วัดราชบูรณะ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ส่งผลให้ลำตัวครุฑมีขนาดใหญ่จากเดิม

รูปแบบงานประดับครุฑถูกปรับเปลี่ยนอีกครั้งในสมัยอยุธยาตอนปลาย เนื่องจากการสร้างปรางค์ขนาดใหญ่ไม่ค่อยได้รับความนิยม งานประดับจึงพนที่ปรางค์ขนาดเล็ก และพื้นที่ขนาดเล็กส่งผลให้ลำตัวครุฑมีขนาดเล็กตาม อย่างไรก็ตามจากรูปแบบงานประดับครุฑที่พน จะเห็นได้ว่าครุฑมีลักษณะประดิษฐ์ประดอยมากขึ้นจากเดิม เช่นงานประดับปรางค์วัดสะบว ต่อมาในสมัยรัตนโกสินทร์ ครุฑที่งานประดับปรางค์ มีลำตัวเป็นรูปบุคลามากขึ้น การยุดนาคแตกต่างจากเดิมอย่างเห็นได้ชัด เช่นครุฑจับหางนาคยกขึ้นเผยแพร่ให้เห็นลำตัวเป็นเส้นยาว ที่ปรางค์วัดระฆังฯ แตกต่างจากงานประดับครุฑยุดนาค ที่มักใช้อุ้มเท้ายุดนาคโดยปล่อยลายแผนให้อิสระ อย่างที่พนเห็นบนงานประดับปรางค์ในสมัยอยุธยาตอนต้น จากการศึกษาทั้งหมดพอสรุปได้ว่า การประดับครุฑยุดนาคนั้นปรางค์ ถูกพัฒนาปรับเปลี่ยนมาพร้อมกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบของปรางค์ในสมัยอยุธยา โดยคำนึงถึงเนื้อที่ในการประดับเป็นหลัก

มหาเจตนาลักษณะ สกุลເຈົ້າສີຫຼັກ

ภาพประกอบวิทยานิพนธ์

มหาวิหารอยุธยา Has ลุงบุญศิรี

ภาพที่ 1 ครุฑยุคนาค ประดับบริเวณฐานพลับพาพระราชวังหลวง ประเทศไทย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สุโขทัย

ภาพที่ 2 ครุฑานาค ที่ปราสาทตาพรหม ประเทสกัมพูชา

จากภาพปรากฏเสียรกรุต บนบานข้างด้านนาค สังเกตได้ว่าลำตัวครุฑยังไม่ปรากฏเป็นรูปทรงชัดเจน

ឧប្បជ្ជកម្មសាស្ត្រពិភាក្សា សង្គមបាល់តានី

រាជធានី សាស្ត្រពិភាក្សា សង្គមបាល់តានី

มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดขอนแก่น

ภาพที่ 4 ภาพตัดข่ายครุฑยุคนาค บนปราสาทเจ้าสายเทวดา ประเทศไทยกัมพูชา

ครุฑยุคนาค อยู่ในกรอบของนาคปัก ยุคนาคด้วยลำ鞭นั้งสองข้าง

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม บ้านขีที

ภาพที่ ๕ ภาพครุฑ อยู่ในวิมานจำลอง ที่ปราสาทนครวัด ประเทศกัมพูชา

ที่มา : ชิตา มิตรภูล, “คติเรื่องครุฑจากศิลปกรรมแบบเบมรในประเทศไทย” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโบราณคดีสมัยประวัติศาสตร์ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527), 168

มหาวิหารคล้ายศิลปกร สจดวนอิชิทธิ

ภาพที่ 6 ปราสาทหินพิมาย นครราชสีมา

ครุฑออร์บิเวนชั้นเชิงบานตรตอนล่างเหนือหน้าบรรพ

ພາກອົມສະກໍາຍົກາວທຸກສູງສັງລັບອັນດີ

ภาพที่ 7 ปราสาทสามยอด ลพบุรี

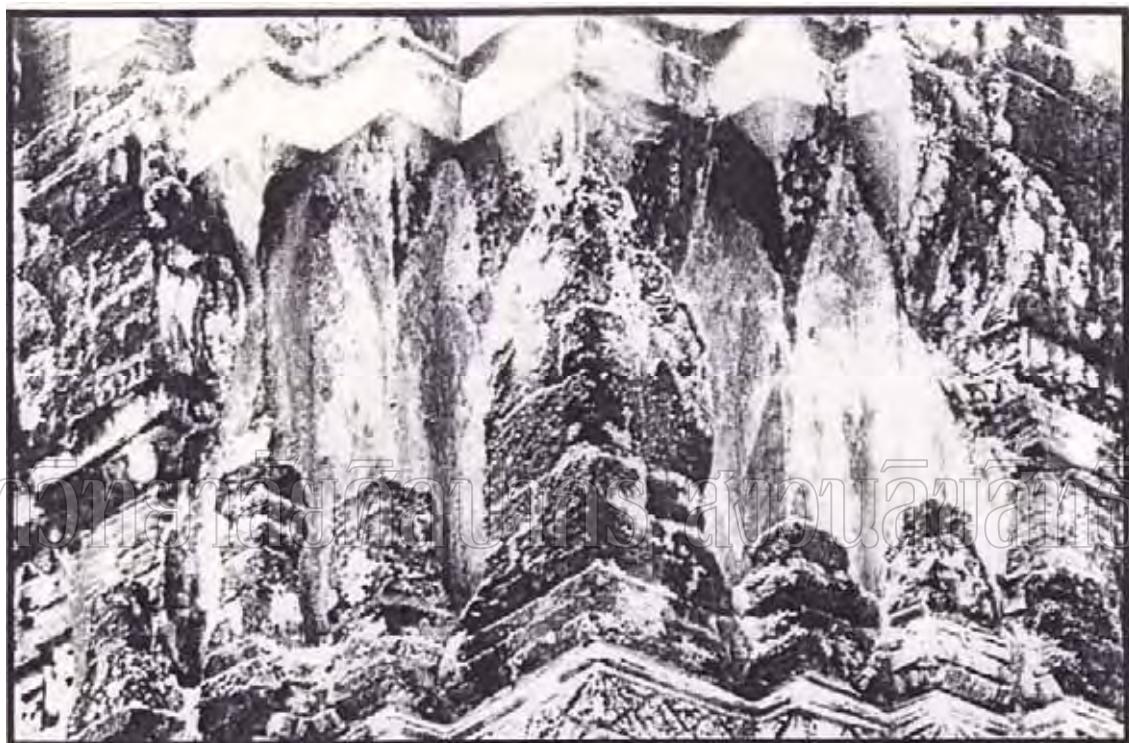
ตัวปราสาทสร้างจากศิลาแลง แต่นาคปักพับหงส์ที่ทำจากหินทราย และปูนปั้น ซึ่งเชื่อว่ามีการบูรณะ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สจวบกิจสิทธิ์

ภาพที่ 8 วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ ลพบุรี

ตัวเรือนธาตุยังคงเป็นผนังตั้งตรง ชั้นหลังคางานระบบคอคล่างพายบนแล้ว มีการประดับกลีบขันวนแทนที่นาคปัก

มหาด้วยภัยภือกิจภารต ลูกน้ำเขียวเขียว

ภาพที่ 9 นาคปัก? วัดพระศรีรัตนมหาธาตุลพบุรี

ที่มา : สารคดี จันทร์วัฒนกุล, “การกลยุปจากการจำลอง-นาคปัก-บรรพแฉลงของปราสาทในศิลปะขอมมาเป็นกลิบขันธุนของปรางค์ในศิลปะไทย” (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโบราณคดี คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546), 92.

ภาพที่ 10 ปรางค์หมายเลข 16 ค วัดพระครีรัตนมหาธาตุลพบุรี

ชั้นหลังคาขังคงเป็นระบบเสาตั้งคานทับอยู่

ឧបាទិកម្មនៃពាក្យសេវាណីតិថិរី

រាជធានីភ្នំពេញ, ក្រសួងព័ត៌មាន នគរបាល នគរបាល នគរបាល
ទីនៅ : “រាជធានីភ្នំពេញ, ក្រសួងព័ត៌មាន នគរបាល, នគរបាល, នគរបាល” អនុគមន៍ នគរបាល នគរបាល នគរបាល

ខ្លួនលេងការងារដែលបានបង្កើតឡើងដោយរាជរដ្ឋបាល នគរបាល នគរបាល នគរបាល

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สังกัดมหาวิทยาลัยศิริรัตน์

ภาพที่ 12 ภาพถ่ายเก่า ปรางค์หมายเลข 16 ค วัดพระครีรัตนมหาธาตุลพบุรี
ที่มา : “ภาพถ่ายวัดมหาธาตุลพบุรี, 2520,” ก002 หวาน 53/17, หอจดหมายเหตุแห่งชาติ.

บันชี้นหลังคาหนีอเรือนชาติ ชั้นที่สอง พงงานประดับคล้ายนาคปัก

มหาธาตุอัจฉริยา สุวันลักษณ์

ภาพที่ 13 ปรางค์วัดนครโภญา ลพบุรี

มหาวิหารลักษณะ สหธรรมิกสหทัย

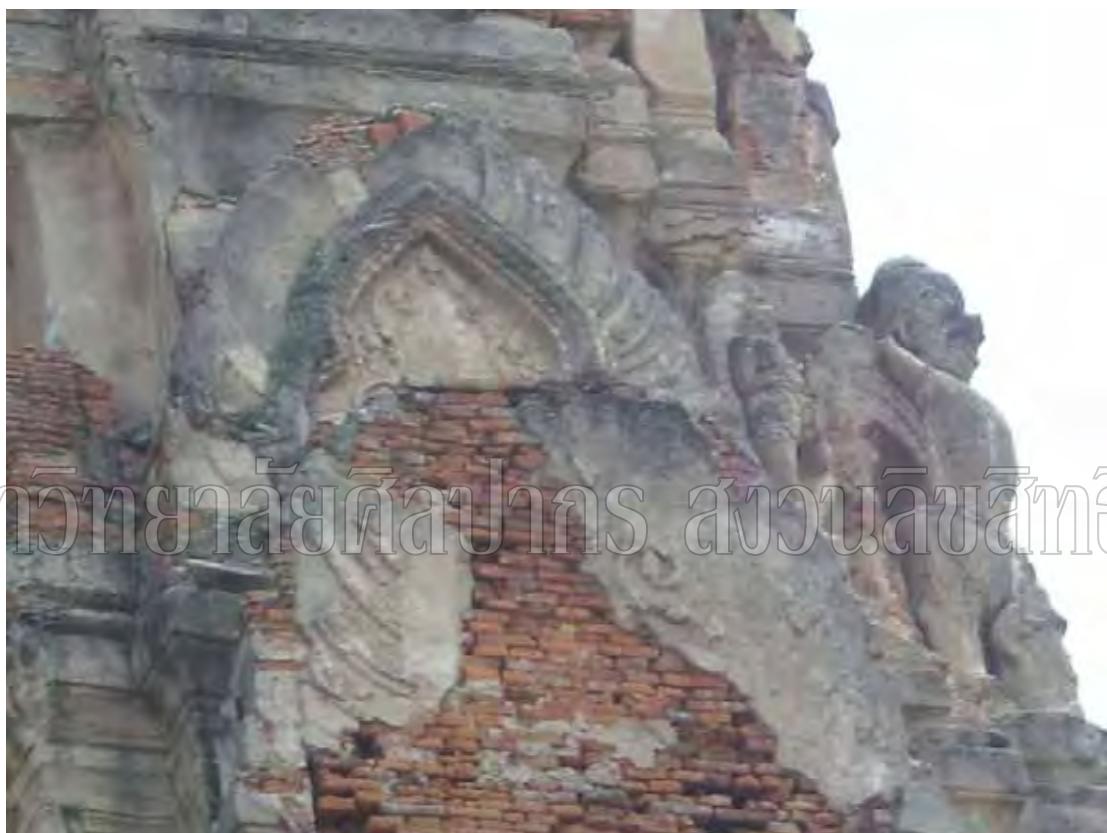
ภาพที่ 14 ภาพตัดข่าย ครุฑยุคนาคปรงค์วัตนคร โภญา ลพบุรี

สังเกตได้ว่าครุฑยุคนาคหลายตัว นาคอยู่ด้านข้างของขาครุฑ ไม่อยู่ตรงกลางระหว่างขา แตกต่างจากครุฑที่ปราสาทเจ้าสายเทวดา ครุฑที่นี้มีการประดับตกแต่งเครื่องทรงมากกว่าครุฑที่ปราสาทเจ้าสายเทวดา

มหาวิหารකัมพูชา สถาปัตยกรรม

ภาพที่ 15 ปรางค์ประธานวัดพระราม พระนครศรีอยุธยา

ภาพที่ 16 ภาพตัดข่ายครุฑยุคนาค บนปรางค์ประชานวัดพระราม พระนครศรีอยุธยา

ครุฑมีลำตัวที่ใหญ่เข็ม งานประดับตกแต่งบนลำตัวครุฑถือว่าบังคับมีไม่นัก นาคประดับอยู่ระหว่างขาด้านหน้าลำแขนกางออกด้านบน โดยใช้อุ้มเท้ายุคนาค ลักษณะดังกล่าวแตกต่างจากครุฑที่วัดนครโภญา

มหาวิหารกลัยศิริบานас สุโขทัยศิริ

ภาพที่ 17 ปรางค์ประธานวัดราชบูรณะ พระนครศรีอยุธยา

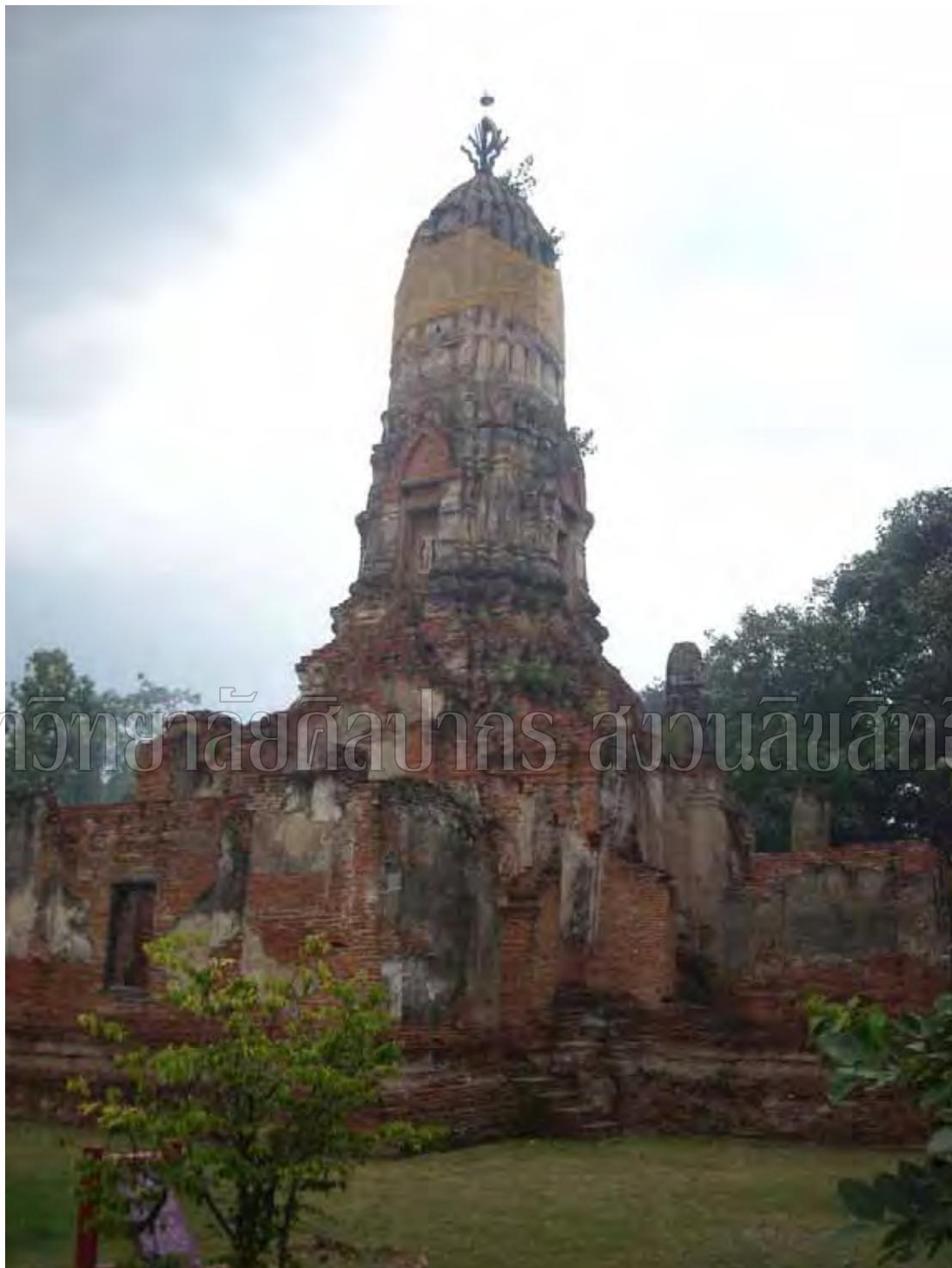

มหาวทายาลัยศิลป์ปักร สหอนันติชีกธี

ภาพที่ 18 ภาพขยายครุฑยุคนาค บนชั้นเชิงบาน ปรางค์วัดราชบูรณะ พระนครศรีอยุธยา

ครุฑยุคนาคในสมัยอยุธยา เท่าที่พบ บนงานประดับปรางค์ ยังไม่ปรากฏลำตัวนาคที่
โถงเป็นเส้น ซึ่งรูปแบบดังกล่าวจะปรากฏให้เห็นในศิลปะรัตนโกสินทร์ ครุฑยุคนาคที่นี่มีลักษณะ
ใช้กรงเล็บเท้าจิกอยู่บนลำตัวนาค

ตำแหน่งครุฑติดปีกการออกเดินบริเวณพื้นที่ คล้ายกับครุฑที่ปรางค์ประชานวัดพระราม

มหาวิหารลักษณะ สกุลขอมรี

ภาพที่ 19 ปรางค์ประธานวัดเชิงท่า พระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สุขุมวิทสีกธี

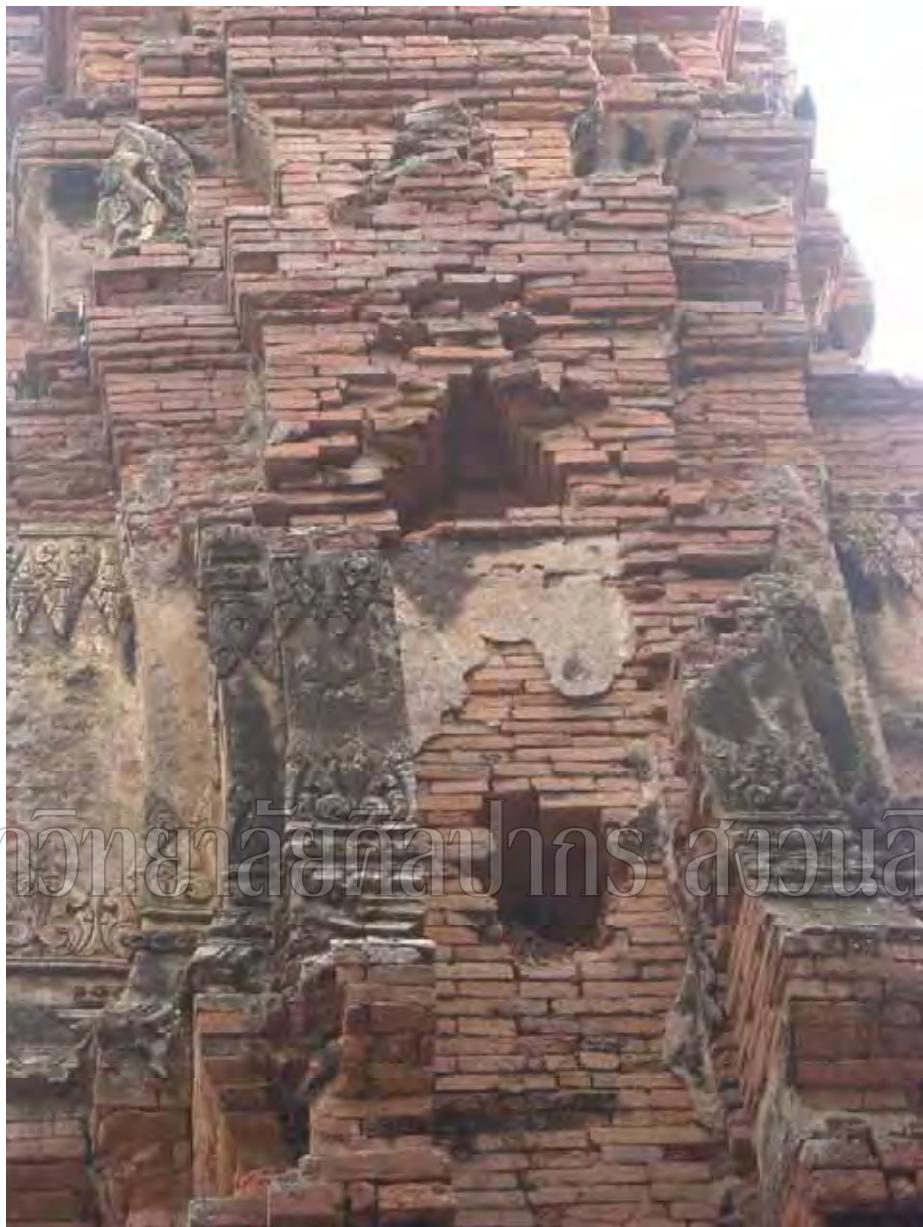
ภาพที่ 20 ภาพขยายลำตัวครุฑ บนปรางค์วัดเชิงท่า พระนครศรีอยุธยา

ลำตัวของครุฑเหมือนปืนติดอยู่บนมุนปรางค์ เครื่องทรงผ้าผุ่ง โดยรวมคล้ายกับงานประดับปรางค์วัดราชบูรณะ แต่มีรายละเอียดน้อยกว่า ช่วงล่างคล้ายกับอุณชาญผ้าห่ออยู่ระหว่างขา เชื่อว่าเคยมีเศียรนาคประดับอยู่ ปัจจุบันได้หักหายไป

มหาวิหารยาลัยศิริปักร ลพบุรี

ภาพที่ 21 ปรางค์สองพี่น้อง อุโบสถศรีบูรี ชัยนาท

มหาวิทยาลัยทิพปักษ์ สจวบลขสิทธิ์

ภาพที่ 22 ภาพขยายลำตัวครุฑบนชั้นรัดประคดเหนือเรือนชาตุ
ปรางค์สองพี่น้อง อำเภอสารคาม จังหวัด

ครุฑประดับอยู่บนนาคปัก มุมบริเวณ แขนข้างนึงยึดลำตัว ส่วนอีกข้างปล่อยแนว
ลำตัว

มหาวิทยาลัยศิลปากร สังวนาขีสิกธี

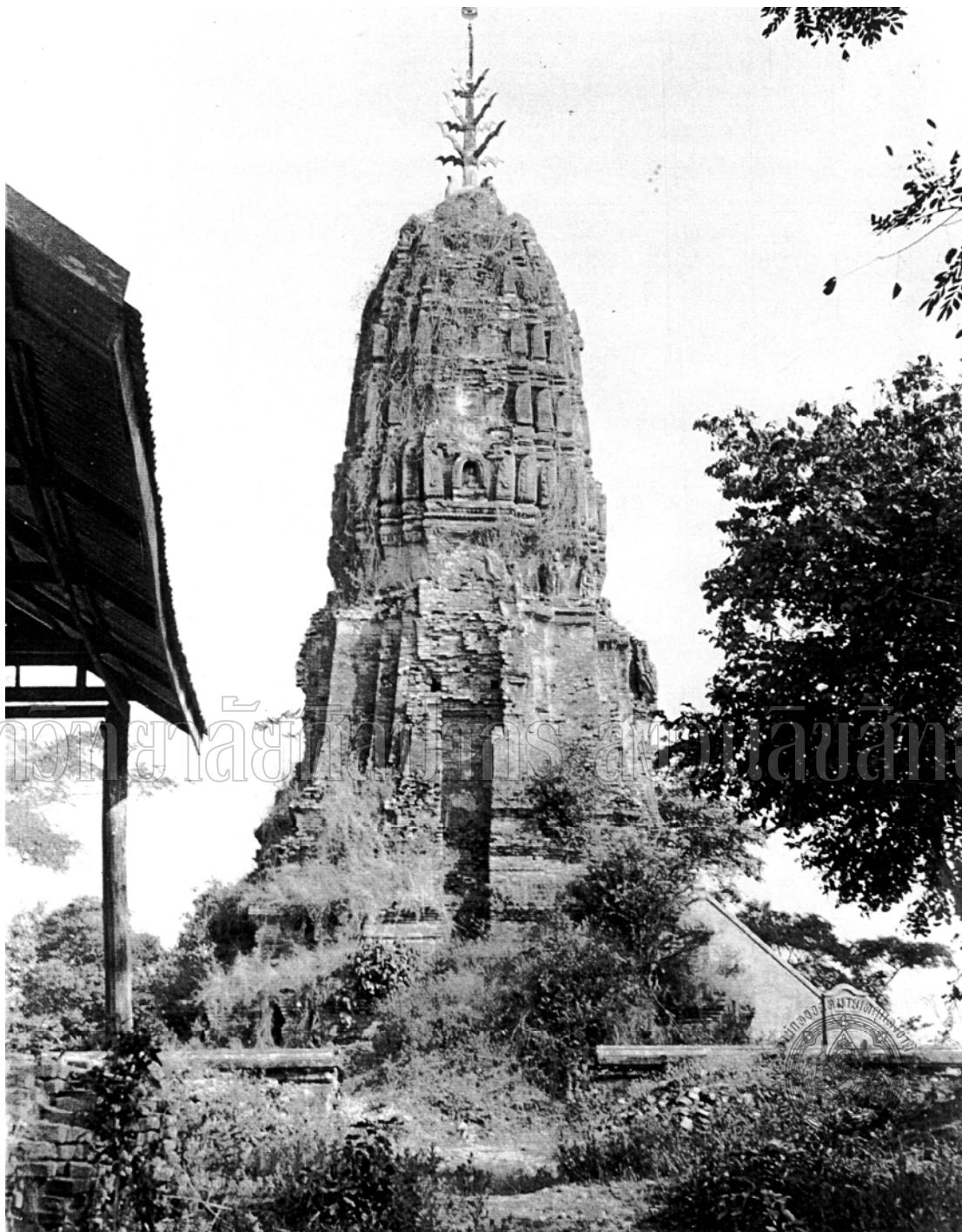
ภาพที่ 23 ปรางค์วัดหน้าพระธาตุ

ที่มา : ทะเบียนโบราณสถานในเขตหน่วยศิลปากรที่ 1. (กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2536), 562.

ภาพที่ 24 ครุฑยุคนาค ปรางค์วัดหน้าพระชาตุ สิงห์บุรี

จากภาพมีขักษรลือตะบอง ประดับอยู่บนกลีบขันนุน ซึ่งแตกต่างจากส่วนที่พับโดยมาก
อาจเป็นไปได้ว่าเป็นงานประดับเลียนแบบ ที่เคยมีการทำมาแล้วบนนาคปัก ส่วนการประดับครุฑ
เชื่อว่าได้รับอิทธิพลงานประดับลีบเนื้องจากสมัยตอนต้น ลักษณะการกางลำแขนแล้วมีปีกขยาย
กับการใช้อุ้มเท้ายุคนาค เป็นการออกท่าแบบเดียวกับที่พับบนงานประดับปรางค์ประธานวัด
พระราม และปรางค์ประธานวัดราชบูรณะ

ภาพที่ 25 ปรางค์วัดพระครีรัตนมหาธาตุสุพรรณบุรี

ที่มา : “ภาพถ่ายวัดมหาธาตุสุพรรณบุรี, 2520,” ก002 หวาน 28/22, หอจดหมายเหตุแห่งชาติ.

มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดลพบุรี

ภาพที่ 26 ร่องรอยขาครุฑ และ เศียรนาค บริเวณชั้นเชิงบาน ปรางค์วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ
สุพรรณบุรี
ที่มา : มหาชาตุ (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534), 205.

มหาธาตุไสยาสหัสดิ์ สังเวชลักษณ์

ภาพที่ 27 ปรางค์วัดสารบัว เพชรบุรี

มหาวิทยาลัยศิลปากร ลังบัวลิขสิทธิ์

ภาพที่ 28 ภาพขยายครุฑ และ ยักษ์มารประดับ ปรางค์วัดสารบัว เพชรบุรี

ครุฑประดับบนชั้นเอวโคด ด้านหน้าไม่ปรากฏเศียรนาค แต่เป็นงานปูนปั้นประดับลายกระจังปะภูษา การกางแขนของครุฑมีรูปแบบที่คล้ายกับงานประดับในสมัยอยุธยาตอนต้น

ภาพที่ 29 เจดีย์ทรงปราสาทยอด วัดโพง พระนครศรีอยุธยา

ครุฑยุคนาคօญี่หนึ่อเรื่องชาตุ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สจวุฒิชีทธิ์

ภาพที่ 30 เจดีย์ทรงปราสาทยอด ประจำมุมตะวันออกเฉียงใต้ วัดพระราม พระนครศรีอยุธยา

ครุฑยุคนาคบนกลีบขันนุนเหนือเรือนชาตุ

มหาวิทยาลัยมหาสาร มหาวิชีทธิ์

จากภาพตัดข่ายสังเกตุ ได้ว่าครุฑมีลักษณะคล้ายเทวดาfrac{1}{r}

ภาพที่ 31 ปรางค์วัดพระยาพะคลัง ภาพลายเส้น ในจดหมายเหตุแกมนปีเฟอร์
ที่มา : A Description of The Kingdom of Siam (Bangkok : n.p., 1690), 61.

มหาวิทยาลัยที่สุดหลัก ลพบุรีขึ้นสากล

ภาพที่ 32 ปรางค์ประชานวัดวารเชยฐ์เทพบารุง พระนครศรีอยุธยา

ไม่ปรากฏงานประดับครุฑധนากแล้ว เนื่องจากไม่มีพื้นที่ในการใส่งานประดับ

มหาวิหารกล้วยตืบก้าว สุขุมพิชสิทธิ์

ภาพที่ 33 ปรางค์ประธานวัดไชยวัฒนาราม พระนครศรีอยุธยา

มหาธาตุยาลัยศรีสัทที

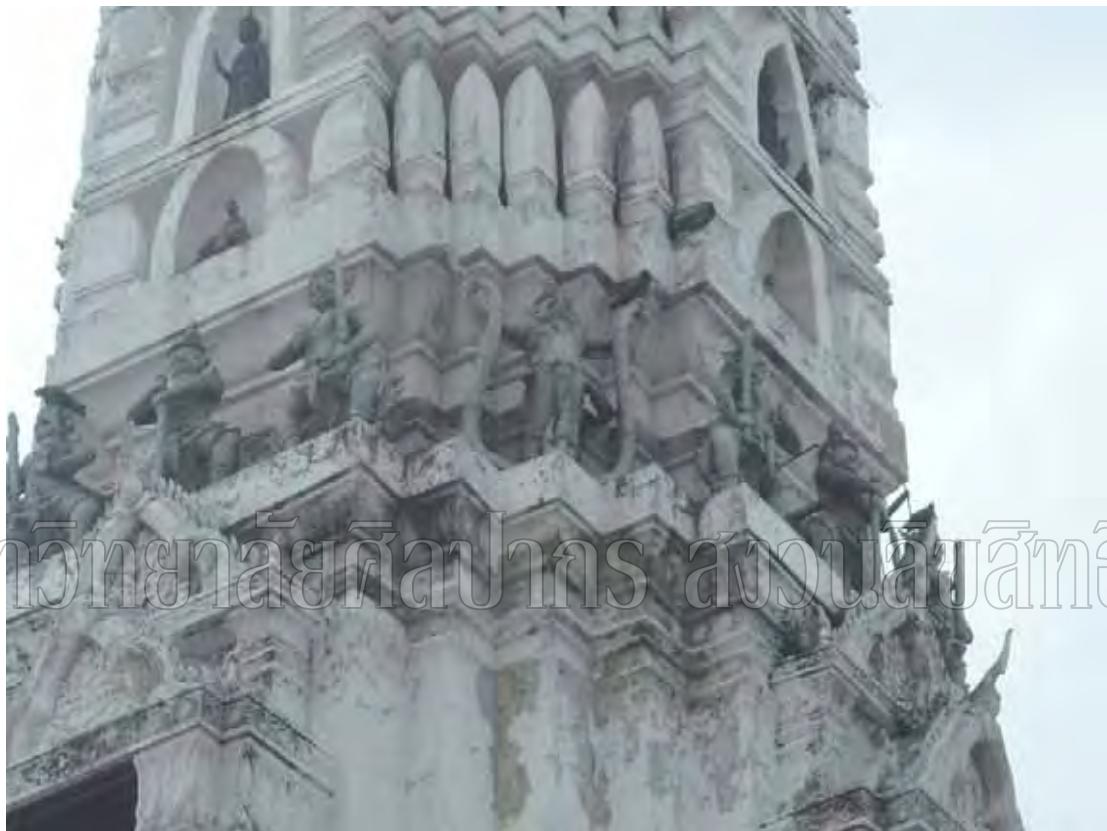
ภาพที่ 34 วัดบรมพุทธาราม

ที่มา : จารยา นาณยวิท. โบราณสถานในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2551), 140.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม สุนทรียสีห์

ภาพที่ 35 ปรางค์ วัดระฆังโอมสิตารามฯ ชลบุรี

มหาวิหารยกสีลปักกร สังเวชัยศิทธิ

ภาพที่ 36 ภาพตัดข่ายครุฑยุคบันชั้นรัดประคดเหนือเรือนชาตุ
ปรางค์ วัดระฆังโภสิตาราม ชนบุรี

ลำตัวครุฑ มีรูปทรงตั้งตรง ลักษณะเป็นนุ่มคลุมมากขึ้น ส่วนลำแขนไม่ปรากฏการ
สายยึดที่ชัดเจนเหมือนในศิลปะอยุธยา ครุฑประดับปรางค์สมัยรัตนโกสินทร์ ได้ปรากฏลำตัว
นาค บนบัวข้างลำตัวครุฑ โดยครุฑจับหางนาคยกขึ้น รูปแบบการยุตนาคดังกล่าวมีลักษณะเดียวกับ
งานประดับที่ฐานพระอุโบสถ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

มหาวิทยาลัยศิลปากร สจวบกิจศึกษา

ภาพที่ 37 พระมหาธาตุทรงปรางค์ วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม กรุงเทพฯ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวนสิทธิ์

ภาพที่ 38 ภาพตัดข่ายเทวดาในจระนำ และ ถาวรเอกษัยมารแบบบูนเชิงบานตรหนึ่อเรือนธาตุ

พระมหาธาตุทรงปρางค์ วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม กรุงเทพฯ บริเวณชั้นเอวคอด
ประดับรูปมารแบบ รอบองค์ป्रางค์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สุวนิชสกอร์

ภาพที่ 39 เจดีย์ทรงปรางค์ หนึ่งในอัญญาณห้าเจดีย์ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรุงเทพฯ

บรรณานุกรม

กรมศิลปากร. พงคาวดการกรุงศรีอยุธยาฉบับพระราชหัตถเลขา. กรุงเทพมหานคร : ชาญชัย, 2495.

_____ ตำนานกรุงเก่า. กรุงเทพมหานคร : ครุสภาก, 2512.

_____ ทะเบียนโบราณสถานในเขตหน่วยศิลปากรที่ 1. กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร, 2536.

_____ ไทยในจดหมายเหตุแคนป์เฟอร์. กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร, 2545.

_____ ประวัติศาสตร์โบราณคดี กัมพูชา. กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร, กระทรวงศึกษาธิการ, 2536.

_____ ศิลปะอู่ทอง ศิลปะอยุธยา ศิลปะรัตนโกสินทร์. กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร, 2510.

พระราชนครินทร์ พระบรมราชูปถัมภ์ ฉบับพันจันทน์นาม (เจิม). กรุงเทพมหานคร : คลังวิทยา, 2507.

ธิดา มิตรกุล. “คดีเรื่องครุฑจากศิลปกรรมแบบเขมรในประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโบราณคดีสมัยประวัติศาสตร์ คณะโบราณคดี
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527.

แนวน้อย ศักดิศรี. พระราชนวัตถุและวัตถุโบราณในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2525.

บรรจบ เทียนทัด. พระราชนวัตถุและวัตถุโบราณในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. กรุงเทพมหานคร :
สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2511.

ประชุมหารือวัดพระเชตุพนฯ. กรุงเทพมหานคร : ออมรินทร์พรินติ้ง, 2544.

ยมโถดย เพ็งพงศา. “ครุฑและนาคในวรรณคดีสันสกุลและบาลี.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.

ศักดิ์ชัย สายสิงห์. งานช่างสมัยพระนั่งเกล้าฯ. กรุงเทพมหานคร: มติชน, 2551.

_____ พัฒนาการศิลปกรรมสมัยก่อนอยุธยาและสมัยอยุธยา พุทธศตวรรษที่ 18-23.
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2549.

สมิทธิ ศิริกัทร์. “วิวัฒนาการพระปรางค์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาโบราณคดี คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2513.

_____ ศิลปะอยุธยา. กรุงเทพมหานคร : เมืองโบราณ, 2549.

_____ รัตนโกสินทร์. กรุงเทพมหานคร : เมืองโบราณ, 2548.

สมิทซิ ศิริกัทร์. **วิวัฒนาการของชั้นประดับลวดลาย และลวดลายสมัยอยุธยาตอนต้น.**

กรุงเทพมหานคร : อิมรินทร์, 2522.

_____ . เจดี'ราย “ทรงปราสาทยอด” วัดราชบูรณะจังหวัดพระนครศรีอยุธยา.

กรุงเทพมหานคร: อิมรินทร์วิชาการ, 2541.

_____ . เจดี' . กรุงเทพมหานคร : มติชน, 2552.

สุภัทรดิศ ดิศกุล, หม่อมเจ้า. **ประวัติเมืองพระนครของขอน.** กรุงเทพมหานคร : มติชน, 2552.

_____ . ศิลปะขอน. กรุงเทพมหานคร : องค์การครุสกาน, 2539.

_____ . ศิลปะในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

_____ . ศิลปะลพบุรี. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

หอดดหมายเหตุแห่งชาติ. ก002 หวาน 53/17. “ภาพถ่ายวัดมหาธาตุลพบุรี พ.ศ. 2520.”

มหาวิทยาลัยศิลปากร สจวบลขสิทธิ์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวนุ่มนวล หวังคำรงทรัพย์
ที่อยู่ 9/214 หมู่ 5 ต. บางกร่าง อ. เมือง จ. นนทบุรี 11000
สถานที่ทำงาน บริษัท เค. เอส. ซัพพลาย 91 ช.บรพิตร ถ. ทรงวาด
 จ.กรุงเทพฯ เขตสัมพันธ์ท่วงศ์ ก.ท.ม. 10100

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ.2541 สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนช่างคาด คอนแวนต์
- พ.ศ.2544 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิชาชีพจาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพนมพิทยาการพระนคร
- พ.ศ. 2549 สำเร็จปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวัฒนธรรมศึกษา¹
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ประวัติการทำงาน
 พ.ศ. 2550 - ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่รับข้อสงสัย บริษัท เค. เอส. ซัพพลาย
 พ.ศ. 2552 - ปัจจุบัน กิจการส่วนตัว ผลิตภัณฑ์อุ่นไอรัก (เครื่องนอน)